

Számítógép architektúrák

- Számítógépek felépítése
- Digitális adatábrázolás
- Digitális logikai szint
- **Mikroarchitektúra szint**
- Gépi utasítás szint
- Operációs rendszer szint
- Assembly nyelvi szint
- Probléma orientált (magas szintű) nyelvi szint
- Perifériák

Mikroarchitektúra szint

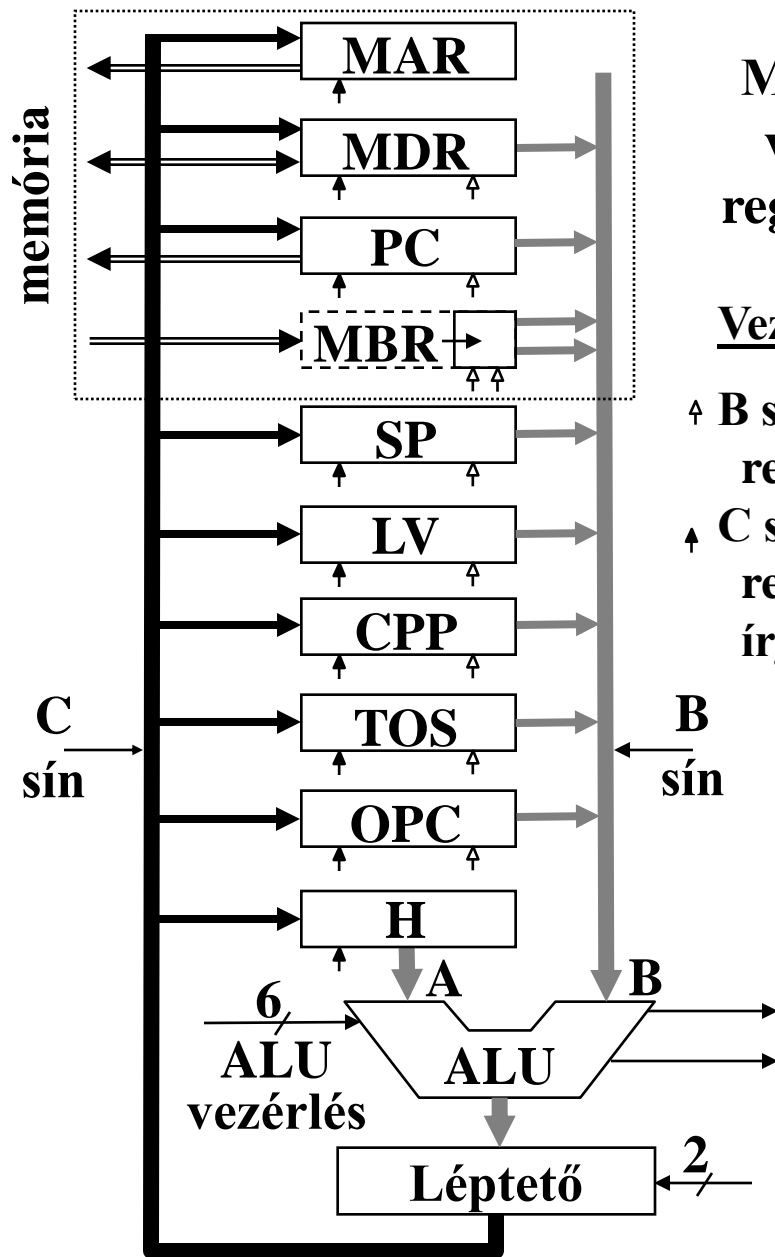
Feladata az **ISA** (Instruction Set Architecture – gépi utasítás szint) megvalósítása.

Nincs rá általánosan elfogadott, egységes elv.

A **ISA**-szintű utasítások „függvények”, ezeket egy főprogram hívja meg végtelen ciklusban.

A függvények a mikroarchitektúra szintjén valósulnak meg (mikroprogram).

A mikroprogram változói (a regiszterek) definiálják a számítógép állapotát, pl.: **PC** (Program Counter, utasításszámláló).

**Memória
vezérlő
regiszterek**

Vezérlő jelek

↑ B sínre írja a
regisztert

↑ C sínt a
regiszterbe
írja

B
sín

6
ALU
vezérlés

N 1, ha az eredmény < 0, különben 0,
Z 1, ha az eredmény = 0, különben 0.

2
Léptető vezérlés

Mic-1

Adatút (Data Path, 4.1. ábra)

32 bites regiszterek, sínek,
ALU, léptető

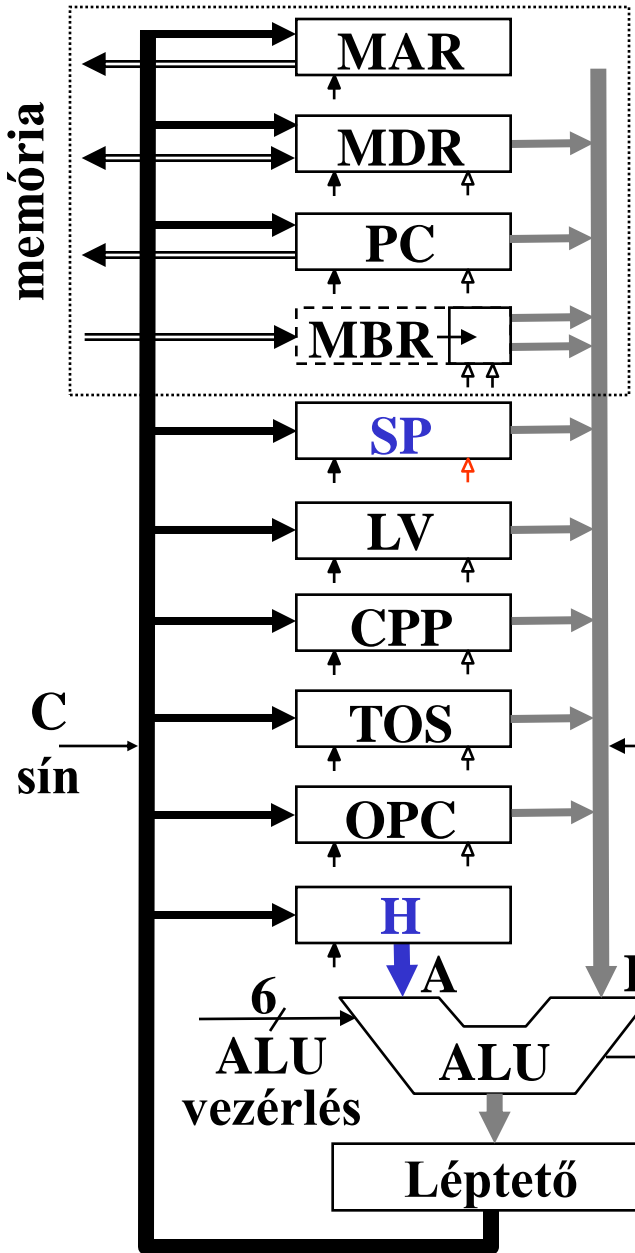
SLL8 8 bittel balra,

SRA1 1 bittel jobbra léptet.

ALU bemenetei:

H (Holding – tartó), B sín.

Egy cikluson belül lehetséges egy
regiszterből olvasni és az eredményt
akár ugyanoda visszaírni **4.3. ábra.**

Memória
vezérlő
regiszterek

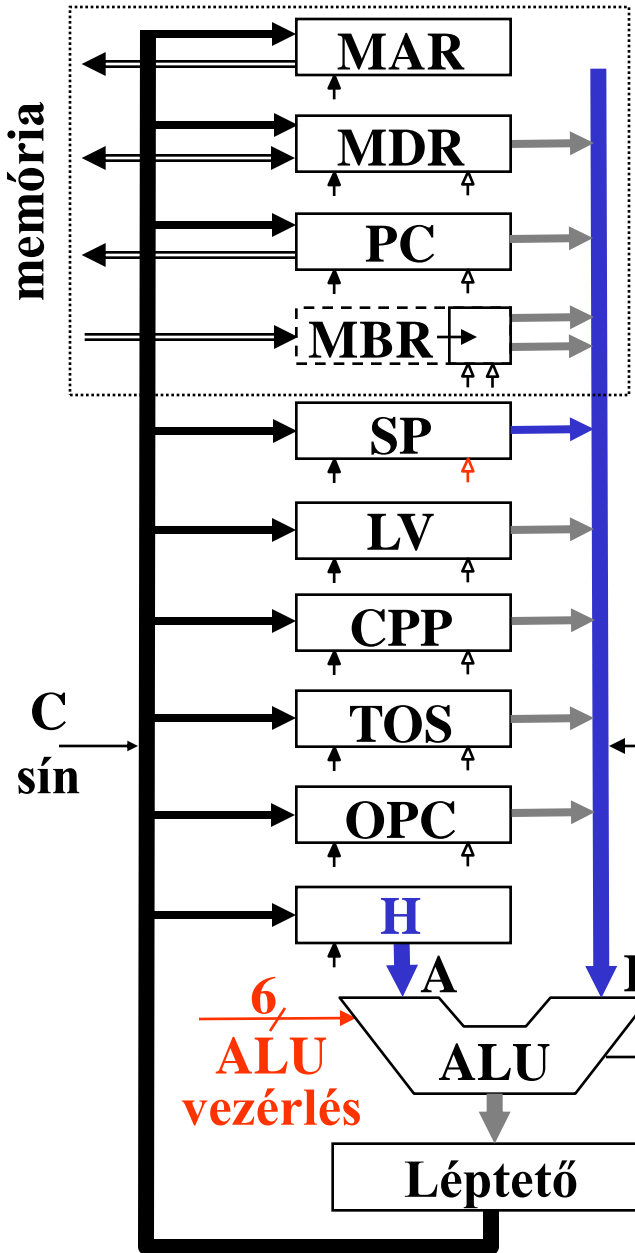
Vezérlő jelek

↑ B sínre írja a regisztert
↑ C sánt a regiszterbe írja

- **SP ==> B sín**
- **ALU: B+1**
- **C ==> SP**

N 1, ha az eredmény < 0, különben 0,
Z 1, ha az eredmény = 0, különben 0.

Léptető vezérlés

Memória
vezérlő
regiszterek

Vezérlő jelek

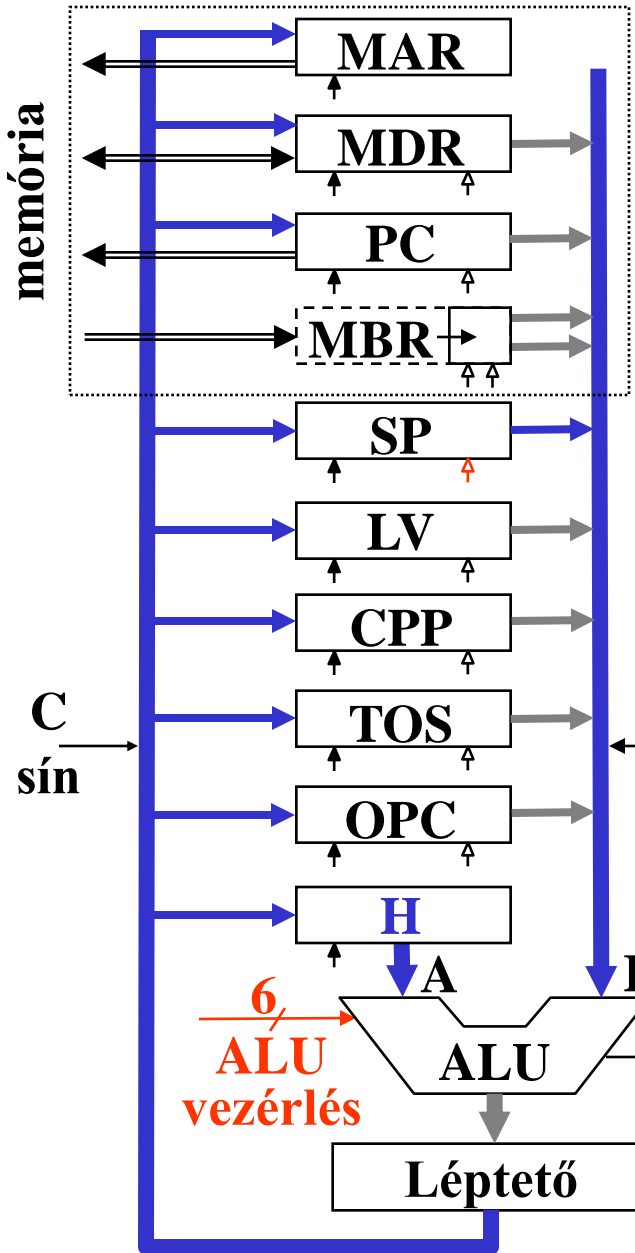
↑ B sínre írja a regisztert
↑ C sínt a regiszterbe írja

- **SP** ==> B sín
- **ALU: B+1** ==> C
- **C** ==> **SP**

N 1, ha az eredmény < 0, különben 0,
Z 1, ha az eredmény = 0, különben 0.

6
ALU
vezérlés

2
Léptető
vezérlés

Memória
vezérlő
regiszterek

Vezérlő jelek

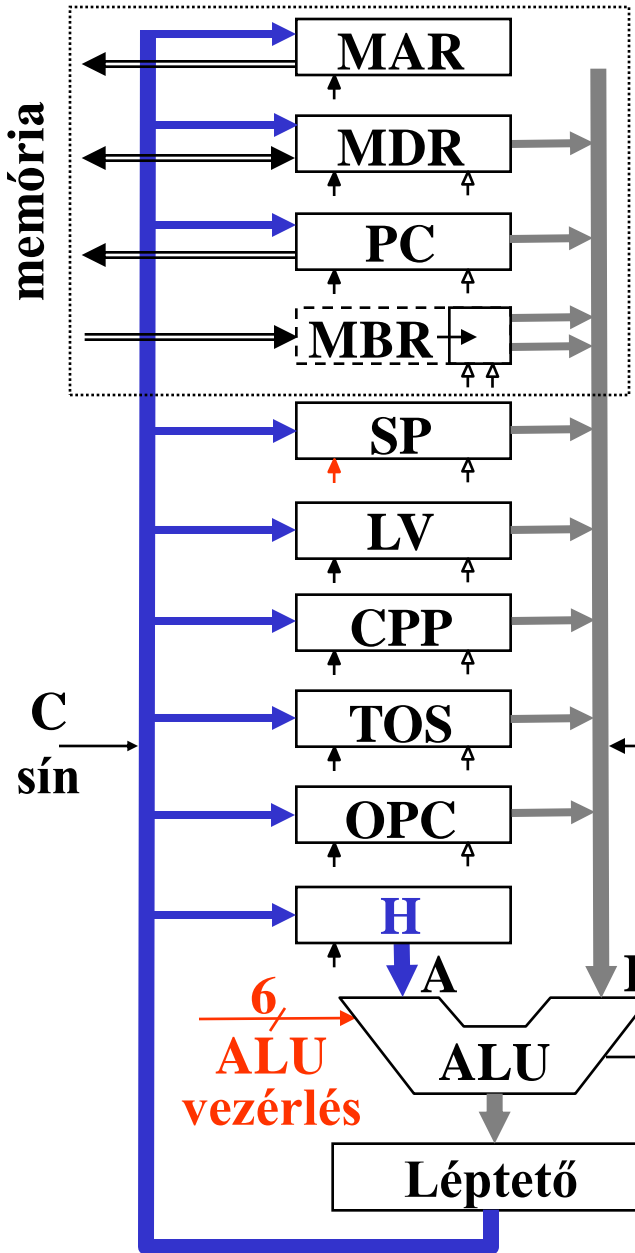
↑ B sínre írja a regisztert
↑ C sínt a regiszterbe írja

- **SP** ==> B sín
- **ALU: B+1** ==> C
- **C** ==> **SP**

6
ALU
vezérlés

N 1, ha az eredmény < 0, különben 0,
Z 1, ha az eredmény = 0, különben 0.

2
Léptető vezérlés

Memória
vezérlő
regiszterek

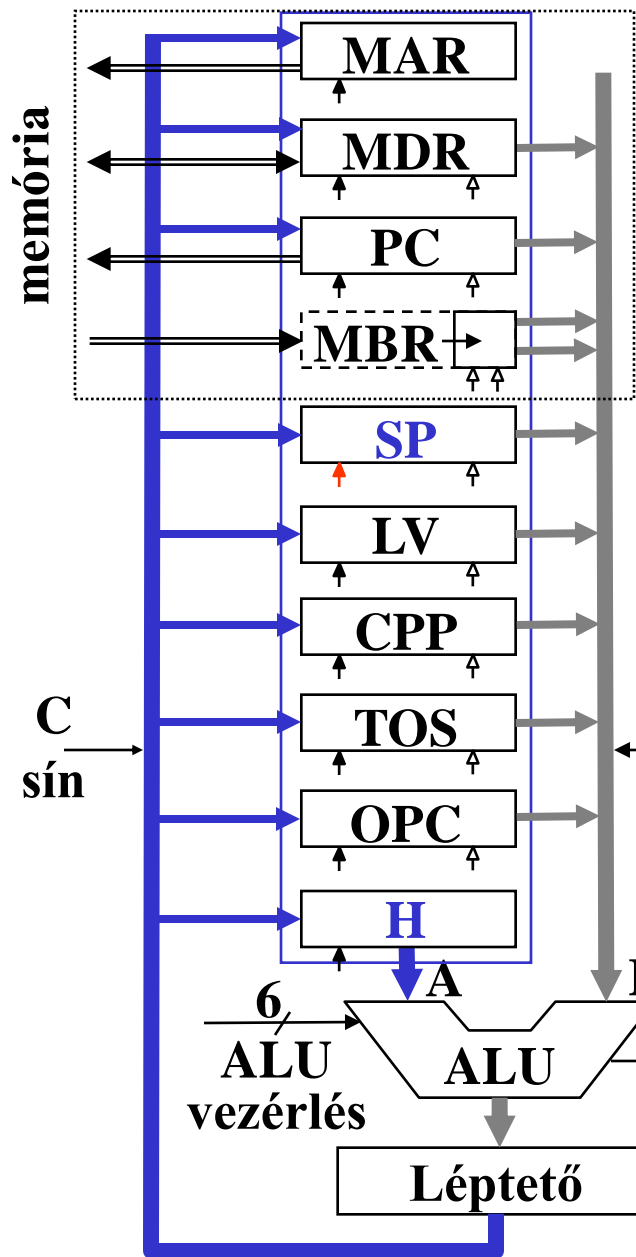
Vezérlő jelek

↑ B sínre írja a regisztert
↑ C sínt a regiszterbe írja

- **SP** ==> **B sín**
- **ALU: B+1** ==> **C**
- **C** ==> **SP**

N 1, ha az eredmény < 0, különben 0,
Z 1, ha az eredmény = 0, különben 0.

Léptető vezérlés

Memória
vezérlő
regiszterek

Vezérlő jelek

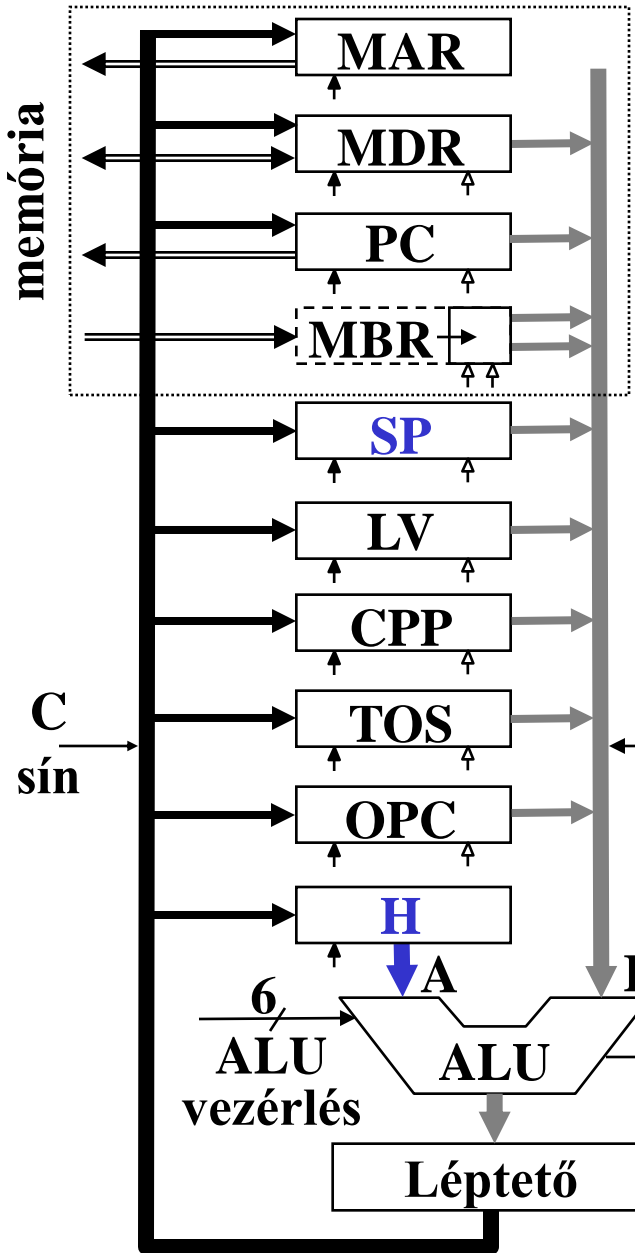
↑ B sínre írja a
regisztert

↑ C sínt a
regiszterbe
írja

- $SP ==> B$ sín
- $ALU: B+1 ==> C$
- $C ==> SP$

N 1, ha az eredmény < 0 , különben 0,
Z 1, ha az eredmény $= 0$, különben 0.

Léptető vezérlés

Memória
vezérlő
regiszterek

Vezérlő jelek

- ↑ B sínre írja a regisztert
- ↑ C sínt a regiszterbe írja

- **SP ==> B sín**
- **ALU: B+1**
- **C ==> SP**

N 1, ha az eredmény < 0, különben 0,
Z 1, ha az eredmény = 0, különben 0.

Léptető vezérlés

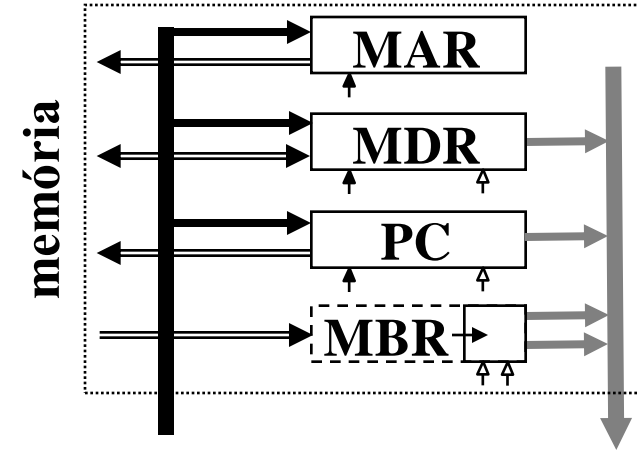
Memóriaműveletek (4.1. ábra)

- **Szócímezés:** 32 bites adat írása, olvasása.

szó cím = 4 * (bájt cím),
a túlcsonduló bitek elvesznek

MAR (Memory Address Register)

MDR (Memory Data Register)

- **Bájt címezés:** gépi szintű utasítás bájt olvasás.

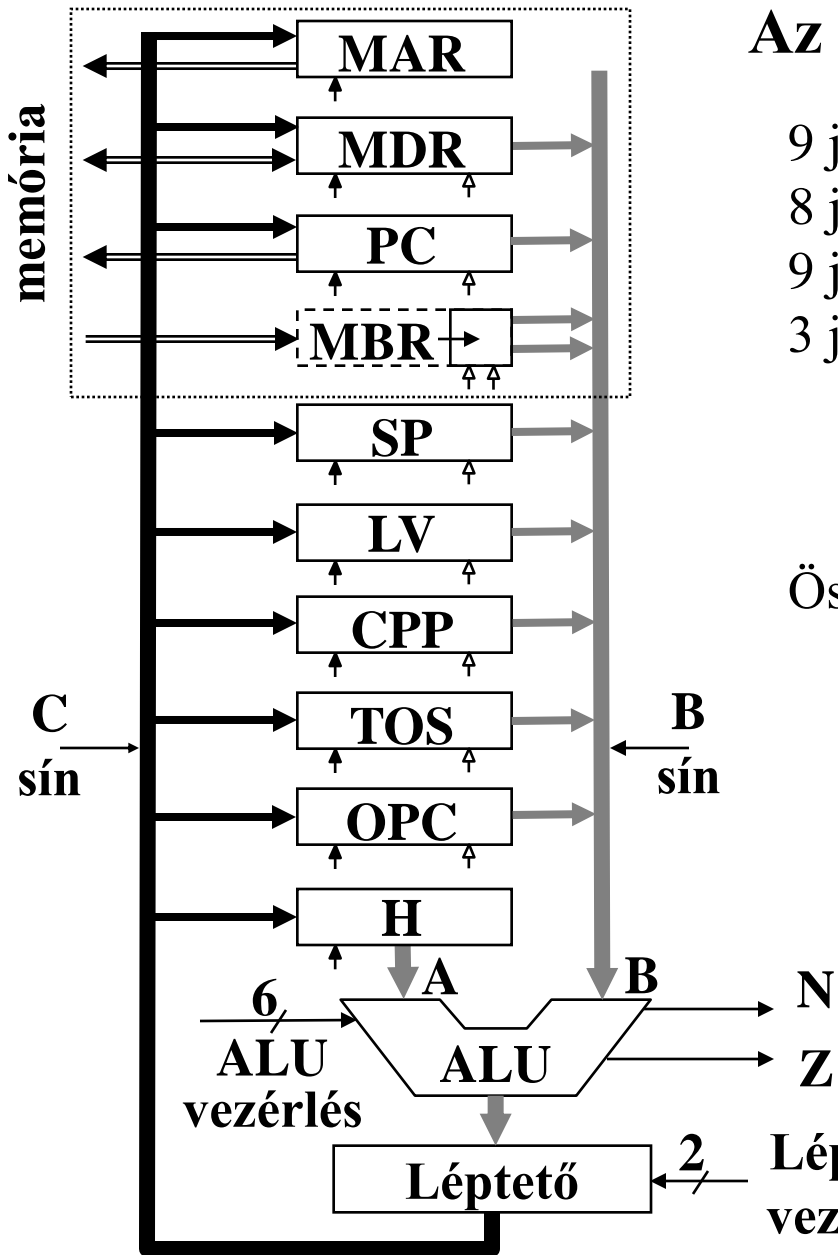
PC (Program Counter): bájt cím,

MBR (Memory Byte Register): bájt.

MBR kétfajta értelmezése (két vezérlőjel):

- **MBR:** MBR előjel kiterjesztéssel kerül a **B** sínre,
- **MBRU:** MBR előjel nélküli kiterjesztéssel kerül a **B** sínre.

Az adatút vezérlése (4.1. ábra)

9 jel: a **B** sínre írás a regiszterekből,
 8 jel: 6 az **ALU** és 2 a **léptető** vezérlésére,
 9 jel: a **C** sínről regiszterekbe írás,
 3 jel: a memória eléréshez

(nem ábrázoltuk!)

2 jel: szó íráshoz/olvasáshoz

1 jel: bájt olvasáshoz.

Összesen 29 jel szükséges

A **B** sínre csak egy regiszter írhat egyszerre, ezért 9 helyett elég 4 jel, összesen

24 vezérlő jelre van szükség.

Mikroutasítások

24 bit: az adatút vezérléséhez

9 bit: a következő utasítás címének megadásához,

3 bit: a következő utasítás kiválasztásának módjára.

Ez adja a 36 bites mikroutasítást: **4.5. ábra.**

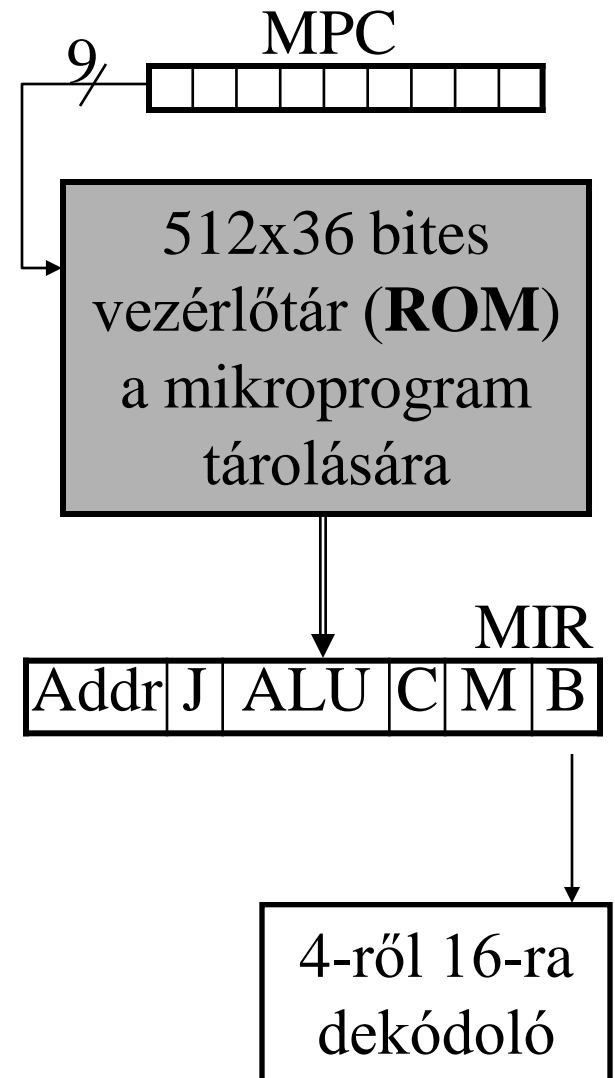
9	3	8	9	3	4
NEXT ADDRESS	JMPC JAMN JAMZ	SLL8 SRA1 F0 F1 ENA ENB INVA INC	H OPC TOS LV SP PC MDR MAR	WRITE READ FETCH	B sín
Addr	JAM	ALU	C	Mem	B

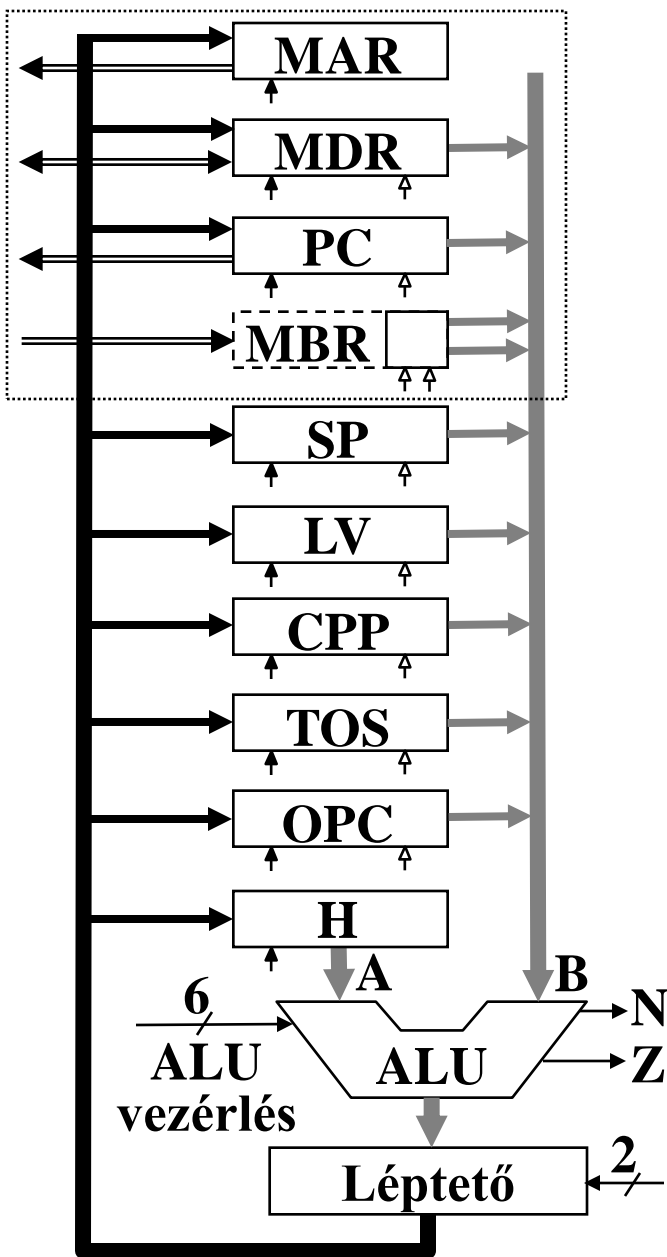
0 = MDR	1 = PC	2 = MBR	3 = MBRU	4 = SP
5 = LV	6 = CPP	7 = TOS	8 = OPC	9-15 semmi

Mic-1: 4.6. ábra.

- 512x36 bites vezérlőtár a mikroprogramnak,
- **MPC** (MicroProgram Counter): mikroprogram-utasításszámláló.
- **MIR** (MicroInstruction Register): mikroutasítás-regiszter.

Az adatút ciklus (4.6. ábra) elején **MIR** feltöltődik a vezérlőtár **MPC** által mutatott szavával.

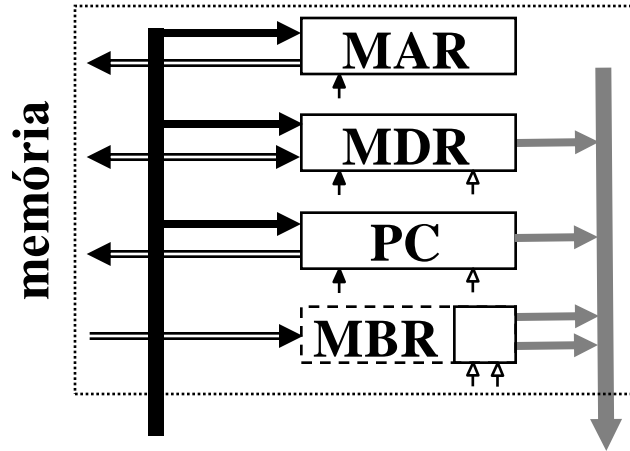

Adatút ciklus (4.6. ábra):

- (**MIR** feltöltődik a vezérlőtár **MPC** által mutatott szavával.)
- Kialakul a **B** sín kívánt tartalma, **ALU** és a **léptető** megtudja, mit kell csinálnia,
- Az **ALU** és a **léptető** elvégzi a feladatát, a **C** sín, **N** (Negative) és **Z** (Zero) megkapja az új értékét,
- A regiszterek feltöltődnek a **C** sínről. **MBR/MDR** megkapja az értékét, ha az előző ciklus adatot kért a memóriából.
- Kialakul **MPC** új értéke.
- Memória ciklus kezdete.

Memória ciklus

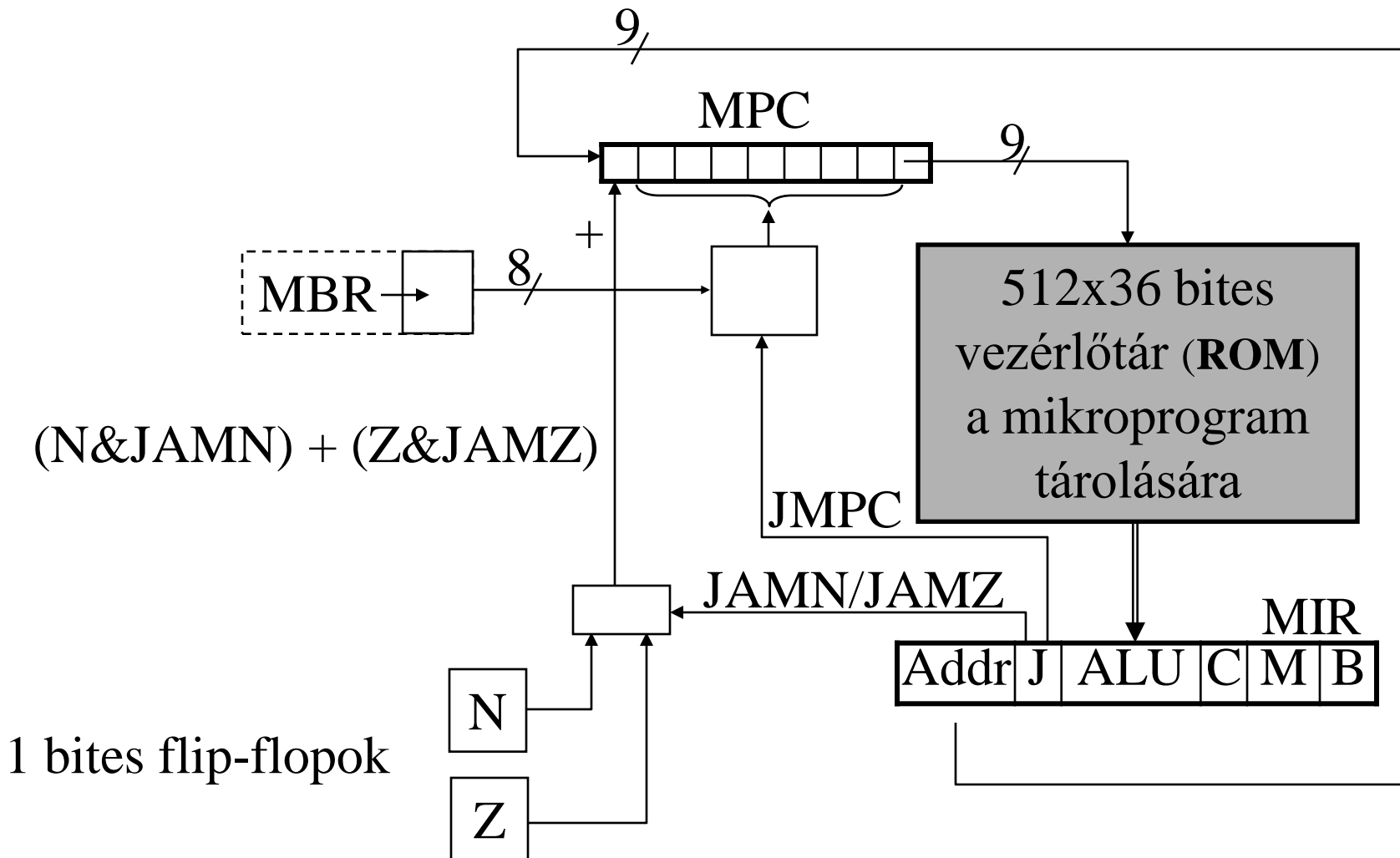
A memória ciklus az adatút végén kezdődik (**MAR** ill. **PC** feltöltése után), ezért ha a memória címet módosította ez a mikroutasítás, akkor a memória

cím a módosított **MAR** ill. **PC** regiszter értéke lesz.

Az olvasás eredménye csak két ciklussal később használható az **ALU**-ban, mert **MDR** ill. **MBR** csak a következő adatút ciklus vége felé töltődik fel a memóriából, addig **MDR** ill. **MBR** régi értéke érhető el.

Mic-1: 4.6. ábra.

MPC új tartalmának kialakítása.

MPC új tartalma

- A 9 bites következő cím (**Addr**) az **MPC**-be kerül.
- **JAMN/JAMZ** esetén **MPC** legmagasabb bitjének és az **N/Z** bitnek logikai vagy kapcsolata képződik **MPC** legmagasabb helyértékével (elágazás). Pl.:

Cím Addr JAM Adatút vezérlő bitek

0x75	0x092	001	...	JAMZ =1
-------------	--------------	------------	------------	----------------

esetén a mikroprogram a

0x092 címen folytatódik, ha **Z = 0**,

0x192 címen folytatódik, ha **Z = 1**.

Feltételes ugrás – elágazás – a **mikroprogramban**.

MPC új tartalma (folytatás)

- **JMPC** esetén **MPC** 8 alacsonyabb helyértékű bitjének és **MBR** 8 bitjének bitenkénti vagy kapcsolata képződik **MPC**-ben az adatút ciklus vége felé (**MBR** megérkezése után).
Ilyenkor **Addr** 8 alacsonyabb helyértékű bitje általában **0**
Feltétlen ugrás az **MBR** –ben tárolt címre – kapcsoló utasítás.

Kezdődhet az újabb mikroutasítás végrehajtása.

Mic-1 működése

•	(MPC) \Rightarrow MIR	
•	regiszter \Rightarrow B sín,
ALU, léptető megtudja,
mit kell csináljon,	Addr \Rightarrow MPC
•	eredmény \Rightarrow C, N, Z	
•	C \Rightarrow regiszterekbe
mem. \Rightarrow MDR és/vagy
mem. \Rightarrow MBR	JAMN, JAMZ (N, Z)
alapján módosul MPC
•	Memória ciklus indítása
(rd, wr, fetch)	JMPC(MBR)
alapján módosul MPC.

Az ALU-nak (3.19-20. ábra) 6 vezérlő bemenete van:

➤ INVA:

Ha $ENA = 1$, akkor $A\#$,

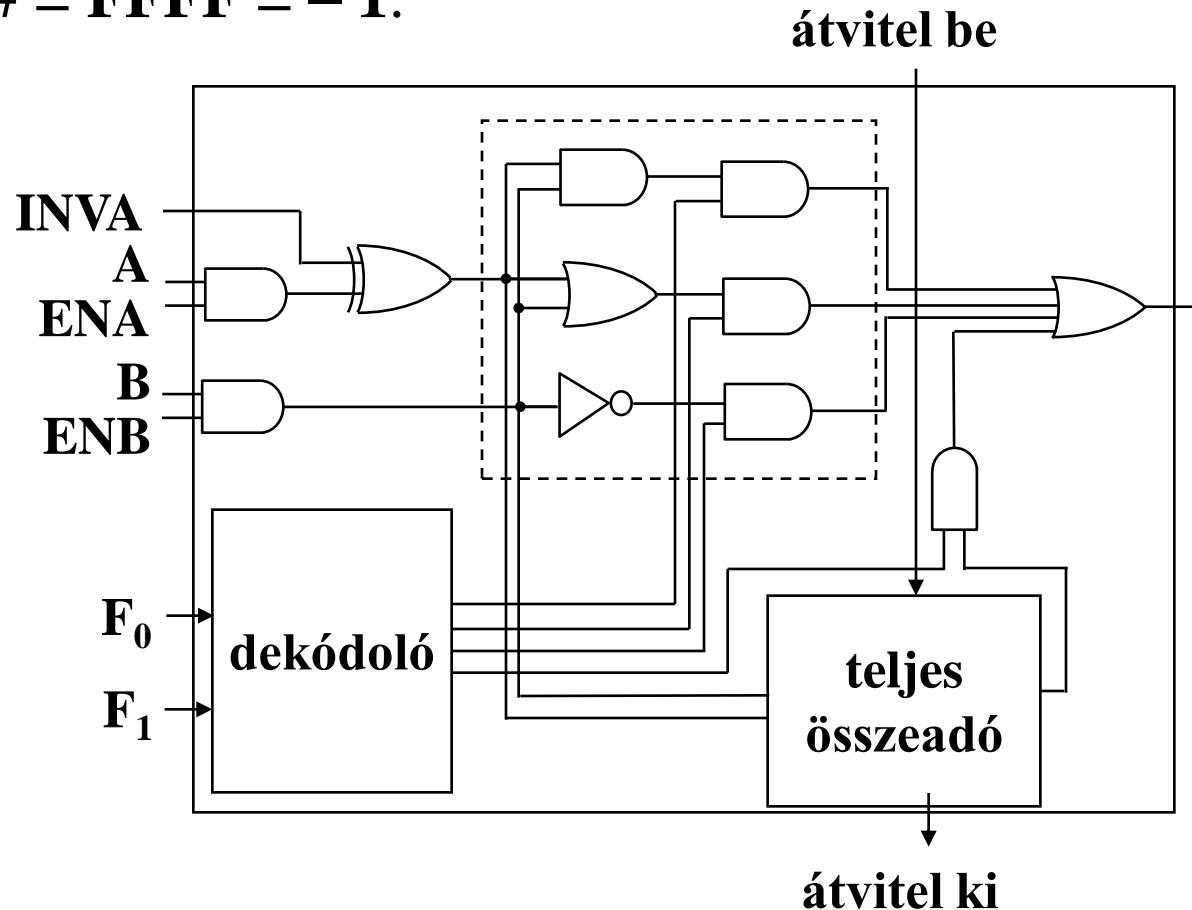
Ha $ENA = 0$, akkor $0\# = FFFF = -1$.

➤ ENA az A bemenet engedélyezése (1) tiltása (0),

➤ ENB a B bemenet engedélyezése (1) tiltása (0),

➤ F0, F1 kiválasztja az AND , OR , $B\#$, + művelet valamelyikét,

➤ INC: +1.

Néhány példa (4.2. ábra)

F_0	F_1	ENA	ENB	INVA	INC	Eredmény
0	1	1	0	0	0	A
0	1	0	1	0	0	B
0	1	1	0	1	0	#A
1	0	0	1	0	0	#B
1	1	1	1	0	0	A + B
1	1	1	1	0	1	A + B + 1
1	1	1	0	0	1	A + 1
1	1	0	1	0	1	B + 1
1	1	1	1	1	1	B - A
1	1	0	1	1	0	B - 1
1	1	1	0	1	1	-A
0	0	1	1	0	0	A AND B
0	1	1	1	0	0	A OR B
1	1	0	0	0	0	0
1	1	0	0	0	1	1
1	1	0	0	1	0	-1

MAL (Micro Assembly Language)

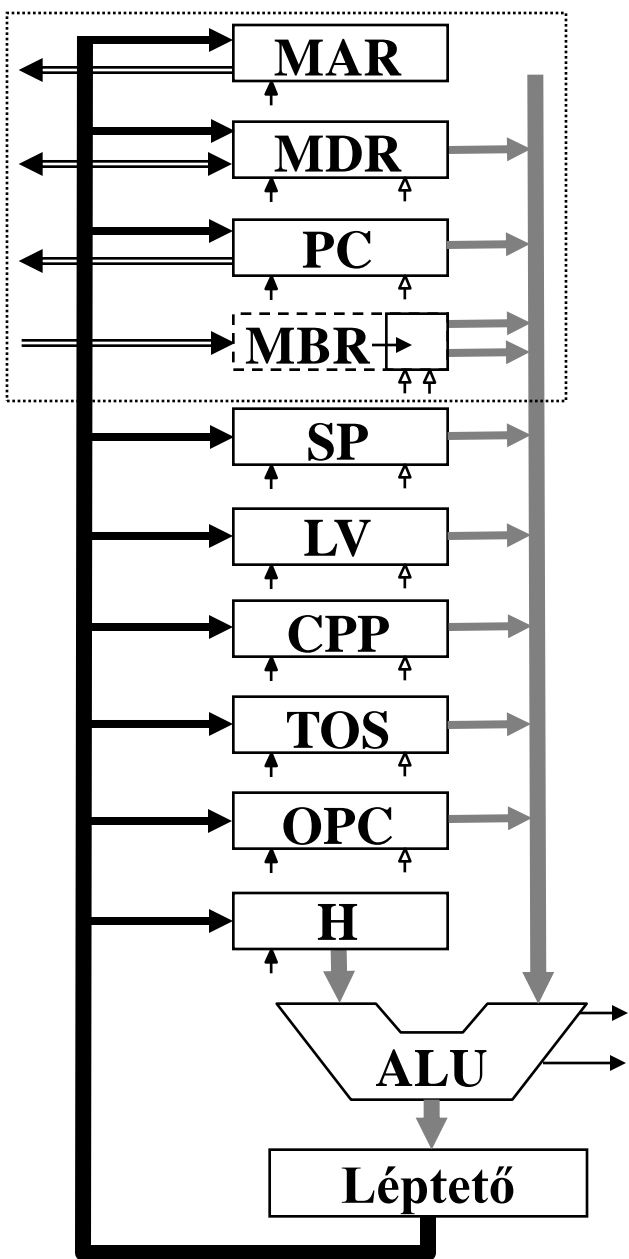
SOURCE: a **B** sínre kötött regiszterek bármelyike: **MDR, PC, MBRU** (előjel nélküli - **Unsigned MBR**)
MBR, SP, LV, CPP, TOS, OPC.

DEST: a **C** sínre kapcsolt regiszterek bármelyike: **MAR, MDR, PC, SP, LV, CPP, TOS, OPC, H.**
Több regiszter is kaphatja ugyanazt az értéket.

wr: memóriába írás **MDR**-ből a **MAR** címre.

rd: memóriából olvasás **MDR**-be a **MAR** címről.

fetch: 8 bites utasításkód betöltése **MDR**-be a **PC** címről.

IJVM (Integer Java Virtual Machine): a **JVM** egész értékű aritmetikát tartalmazó része.

Az IJVM utasítások szerkezete:

- az első mező az **opcode** (Operation Code, műveleti kód),
- az esetleges második mezőben az **operandus** meghatározására szolgáló adat van.

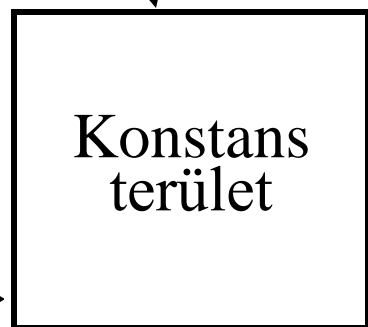
Mikroprogram: betölti, értelmezi és végrehajtja az **IJVM** utasításokat:
betöltés-végrehajtás (fetch-execute) ciklus.

Az JVM memóriamodellje (4.10. ábra)

A **4 GB** memória, **1 G** szóként is szervezhető.

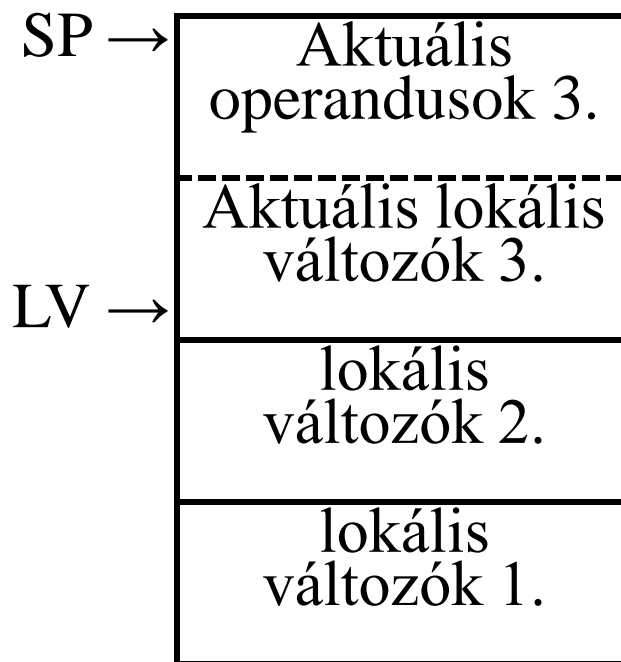
Konstansok,
mutatók

Tartalma a program
betöltésekor alakul
ki, **ISA** utasítások
nem írhatják felül

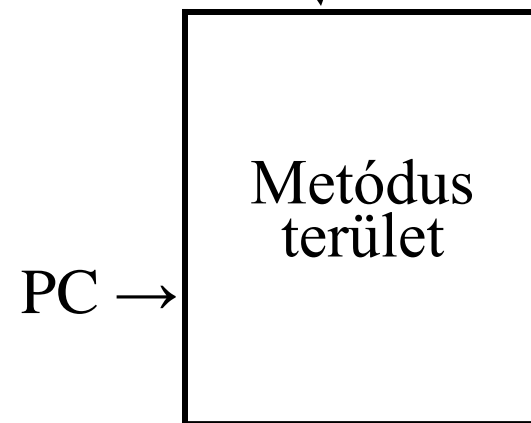
Verem

lokális változók és
operandus verem

Program

PC bájtot címez
a metódus
területen belül

IJVM néhány utasítása: 4.11. ábra.

hex	Mnemonic	jelentés
10	BIPUSH <i>byte</i>	Beteszi a <i>byte</i> -ot a verembe
A7	GOTO <i>offset</i>	Feltétel nélküli ugrás <i>offset</i> -re
60	IADD	Kivesz a veremből két szót, az összegüket a verembe teszi
99	IFEQ <i>offset</i>	Kivesz a veremből egy szót, ha 0, akkor <i>offset</i> -re ugrik
9F	IF_ICMPEQ <i>offset</i>	Kivesz a veremből két szót, ha egyenlők, akkor <i>offset</i> -re ugrik
15	ILOAD <i>varnum</i>	Beteszi <i>varnum</i> -ot a verembe
36	ISTORE <i>varnum</i>	Kivesz a veremből egy szót, és eltárolja <i>varnum</i> -ba
64	ISUB	Kivesz a veremből két szót, a különbségüket a verembe teszi
00	NOP	Nem csinál semmit
5F	SWAP	A verem két felső szavát megcseréli

Java (C) program

IJVM program 4.14. ábra

Bin. kód

```
i = j + k;  
if(i == 3)  
    k = 0;  
else  
    j = j - 1;
```

1	ILOAD	j	// i = j + k	15 02
2	ILOAD	k		15 03
3	IADD			60
4	ISTORE	i		36 01
5	ILOAD	i	// if(i == 3)	15 01
6	BIPUSH	3		10 03
7	IF_ICMPEQ	L1		9F 00 0D
8	ILOAD	j	// j = j - 1	15 02
9	BIPUSH	1		10 01
10	ISUB			64
11	ISTORE	j		36 02
12	GOTO	L2		A7 00 0F
13	L1:	BIPUSH	0 // k = 0	10 00
14		ISTORE	k	36 03
15	L2:			

IJVM megvalósítása Mic-1-en (4.11., 17. ábra)

Előkészület a gép indításakor: **PC** a végrehajtandó utasítás címét, **MBR** magát az utasítást tartalmazza. A főciklus legelső mikroutasítása a **Main1**, ez:

PC=PC+1; fetch; goto(MBR);

PC most a végrehajtandó utasítás utáni bájtra mutat, ez lehet egy újabb utasítás kódja, vagy operandus.

PC új értékének kialakulása után indul a **fetch**-cselekvéssel kezdeményezett memória ciklus, ez a program következő bájttját olvassa **MBR**-be (a következő mikroutasítás végén lesz **MBR**-ben a bájtt).

goto (MBR) elugrik az utasítás feldolgozásához.

Megszakítás rendszer, interrupt utasítások

- Az **I/O** utasítás lassú \leftrightarrow a **CPU** gyors, a **CPU** várakozni kényszerül
- **I/O** regiszter (**port**): a **port** és a központi egység közötti információ átadás gyors, a periféria autonóm módon elvégzi a feladatát. Újabb perifériához fordulás esetén a **CPU** várakozni kényszerülhet.
 - **Pollozásokos technika** (~tevékeny várakozás): a futó program időről időre megkérdezi a periféria állapotát, és csak akkor ad ki újabb **I/O** utasítást, amikor a periféria már fogadni tudja. A hatékonyság az éppen futó programtól függ.
 - **Megszakítás**

Megszakítás

A (program) megszakítás azt jelenti, hogy az éppen futó program végrehajtása átmenetileg megszakad – a processzor állapota megőrződik, hogy a program egy későbbi időpontban folytatódhassék – és a processzor egy másik program, az úgynevezett **megszakítás kezelő** végrehajtását kezdi meg.

Miután a megszakítás kezelő elvégezte munkáját, gondoskodik a processzor megszakításkori állapotának visszaállításáról, és visszaadja a vezérlést a megszakított programnak.

Csapda és megszakítás

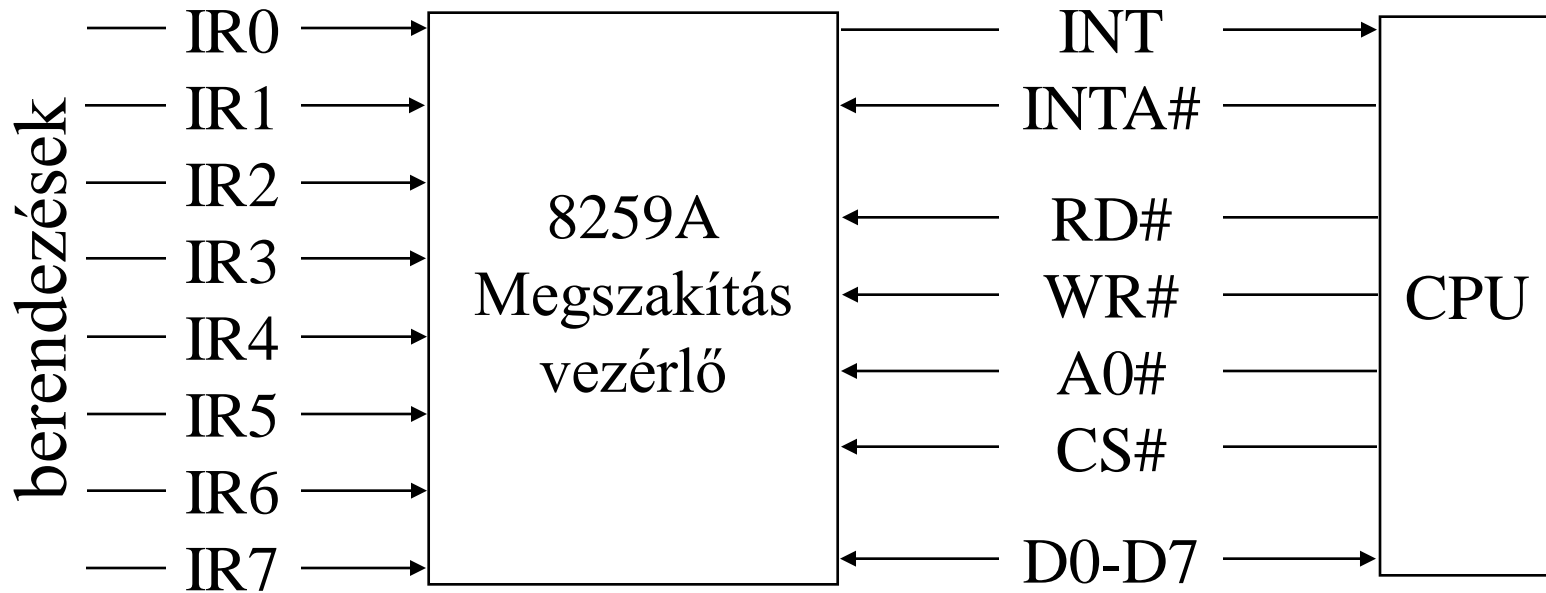
Csapda (trap): A program által előidézett feltétel (pl. túlcsondulás) hatására automatikus eljárás hívás.

Csapda kezelő. (Eltérülés)

Megszakítás (interrupt): Olyan automatikus eljárás hívás, amit általában nem a futó program, hanem valamilyen **B/K** eszköz idéz elő, pl. a program utasítja a lemezegységet, hogy kezdje el az adatátvitelt, és annak végeztével megszakítást küldjön. **Megszakítás kezelő.**

A csapda a **programmal szinkronizált**,
a megszakítás nem.

Megszakítás kezelés (3.43. ábra)

IR_i →, **INT** →, ha **CPU** tudja fogadni, akkor **INTA#** →,
i → **D0-D7**, a **CPU** megszakításvektor táblázat **i** –edik eleméből tudja
a megszakítást kiszolgáló eljárás kezdőcímét, megszakítás ...

Nyolcnál több eszköz kiszolgálásához több megszakítás vezérlő
kapcsolható össze.

Megszakítás

Hardver tevékenységek (3.42. ábra):

1. Az eszköz vezérlő megszakítás jelet tesz a sínre,
2. ha a **CPU** fogadni tudja a megszakítást, nyugtázza,
3. az eszköz vezérlője az eszköz azonosítószámát (megszakítás-vektor) elküldi a sínen,
4. ezt a **CPU** átmenetileg tárolja,
5. a **CPU** a verembe teszi az utasításszámláló aktuális értékét és a **PSW**-t (EF regiszter),
6. a **CPU** az azonosító indexű megszakítás kezelő címét teszi az utasításszámlálóba és gyakran betölti vagy módosítja **PSW**-t.

Szoftver tevékenységek (kiíráskor):

7. menti a használni kívánt regisztereket,
8. kiolvassa egy eszközregiszterből a terminál számát,
9. beolvassa az állapotkódot,
10. ha **B/K** hiba történt, itt lehet kezelni,
11. aktualizálja a mutatót és a számlálót, a kimenő pufferbe írja a következő karaktert, ha van,
12. visszajelez az eszköz vezérlőnek, hogy készen van,
13. visszaállítja a mentett regisztereket,
14. visszatér a megszakításból, sokszor itt történik a **PSW** eredeti értékének visszaállítása is.

Átlátszóság: Amikor bekövetkezik egy megszakítás, akkor bizonyos utasítások végrehajtódnak, de amikor ennek vége, a **CPU** ugyanolyan állapotba kerül, mint amilyenben a megszakítás bekövetkezése előtt volt.

Ha sok eszköz van a rendszerben, akkor célszerű, ha egy megszakítás kiszolgálása közben másik megszakítás is történhet, ilyenkor a megszakítások hierarchiába vannak rendezve (**5.46. ábra**).

I8086/88

Az **i**. megszakítási okhoz tartozó megszakító rutin **FAR** címe a memória $4*i$. címén található ($0 \leq i \leq 255$). A megszakítási ok sorszámát hardver megszakítás esetén a hardver egység installáláskor adott száma, szoftver megszakítás esetén az operandus rész szolgáltatja.

Megszakítási ok jelentkezésekor a **STATUS**, **CS** és **IP** a verembe kerül, az **I** és a **T** flag **0** értéket kap (az úgynevezett maszkolható megszakítások tiltása és folyamatos üzemmód beállítása), majd (**CS:IP**) felveszi a megszakítás kezelő kezdőcímét.

Interrupt utasítások

Szoftver megszakítást eredményeznek.

INT **i** ; **0** <= **i** <= **255**,
 ; megszakítás az **i.** ok szerint.

Az **INT** (=INT 3) utasítás kódja csak egy byte (a többi 2 byte), így különösen alkalmas nyomkövető (**DEBUG**) programokban történő alkalmazásra.

A **DEBUG** program saját magához irányítja a **3**-as megszakítást. Az ellenőrzendő program megadott pontján (törés pont, **break point**) lévő utasítást (annak 1. bájttját) átmenetileg az **INT 3** utasításra cseréli, és átadhatja a vezérlést az ellenőrzendő programnak. Amikor a program az **INT 3** utasításhoz ér, a megszakítás hatására a **DEBUG** kapja meg a vezérlést. Kiírja a regiszterek tartalmát, és további információt kérhetünk a program állapotáról.

Később visszaírja azt a tartalmat, amit **INT 3** -ra cserélt, elhelyezi az újabb törés pontra az **INT 3** utasítást és visszaadja a vezérlést az ellenőrzendő programnak.

INTO ; megszakítás csak **O=1 (Overflow)**
; esetén a **4.** ok szerint

Visszatérés a megszakító rutinból

IRET ; **IP, CS, STATUS** feltöltése a
; veremből

Szemafor

Legyen az **S** szemafor egy olyan word típusú változó, amely mindegyik program számára elérhető. Jelentse **S=0** azt, hogy az erőforrás szabad, és **S≠0** azt, hogy az erőforrás foglalt. Próbáljuk meg a szemafor kezelését!

; 1. kísérlet

```
ujra: mov     cx,S  
      jcxz    szabad  
      ...    ; foglalt az erőforrás, várakozás  
      jmp     újra  
szabad: mov   cx,0FFFFh  
      mov    S,cx ; a program lefoglalta az erőforrást
```

; 2. kísérlet

ujra: MOV CX,0FFFFFFH

XCHG CX,S ; már foglaltat jelez a
; semafor!

JCXZ szabad ; ellenőrzés S korábbi tartalma
; szerint.

... ; foglalt az erőforrás,
; várakozás

jmp újra

szabad: ... ; szabad volt az erőforrás,
; de a semafor már foglalt

Az **XCHG** utasítás mikroprogram szinten:

Segéd regiszter <== S; S <== CX; CX <== Segéd regiszter
olvasás – módosítás – visszaírás

```
ujra: mov    cx,0FFFFh
LOCK  xchg   cx,S      ; S már foglaltat jelez
      jcxz   szabad   ; ellenőrzés S korábbi
                        ; tartalma szerint
      ...    ; foglalt, várakozás
      jmp    újra
szabad: ...           ; használható az erőforrás,
                        ; de a szemafor már foglalt
      ...
      MOVS,0          ; a szemafor szabadra állítása
```

RISC – CISC

RISC: Reduced Instruction Set Computer
csökkentett utasításkészletű számítógép

CISC: Complex Instruction Set Computer
összetett utasításkészletű számítógép

A 70-es években nagyon sok bonyolult utasítást építettek a gépekbe, mert a **ROM**-oknak a **RAM**-okhoz viszonyított nagy sebessége a mikroprogram gyors lefutását – a bonyolult utasítás viszonylag gyors végrehajtását eredményezte --> **CISC**. Nem volt ritka a 200-300 utasítással rendelkező gép.

A RISC kialakulása

IBM-801 (John Cocke) Seymour Cray ötletei alapján nagy teljesítményű miniszámítógép. Nem került piacra, csak 1982-ben publikálták.

Berkeley 1980 (David Petterson, Carlo Séquin)
RISC I, később **RISC II**

Stanford 1981 (John Hennessy) **MIPS** → **SPARC**

Elv: Csak olyan utasítások legyenek, amelyek az adatút egyszeri bejárásával végrehajthatók.

Tipikusan kb. 50 utasításuk van.

Ha egy **CICS** utasítás 4-5 **RISC** utasítással helyettesíthető, és a **RISC** 10-szer gyorsabb, akkor is a **RISC** nyer.

Időközben a **RAM**-ok sebessége csaknem elérte a **ROM**-ok sebességét, ez is a **RISC** mellett szól.

K O M P A T I B I L I T Á S

Az **Intel** túlélte: a **486**-os processzortól kezdődően minden processzora tartalmaz **RISC** magot, amely a legegyszerűbb, és egyben leggyakoribb utasításokat egyetlen adatút ciklus alatt hajtja végre, csak a többit – a ritkábban előfordulókat – interpretálja a **CISC** elvnek megfelelően --> versenyképes maradt.

Korszerű számítógépek (**RISC**) tervezési elvei

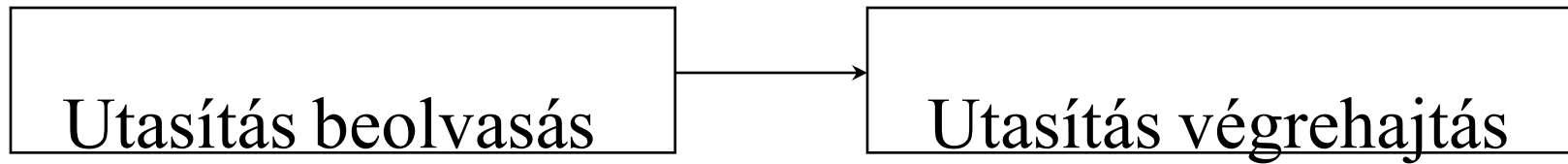
- Minden utasítást közvetlenül a hardver hajtson végre
- Maximalizálni az utasítások kiadásának ütemét
- Az utasítások könnyen dekódolhatók legyenek
- Csak a betöltő és tároló utasítások hivatkozzanak a memóriára

--> Sok (legalább 32) regiszter kell

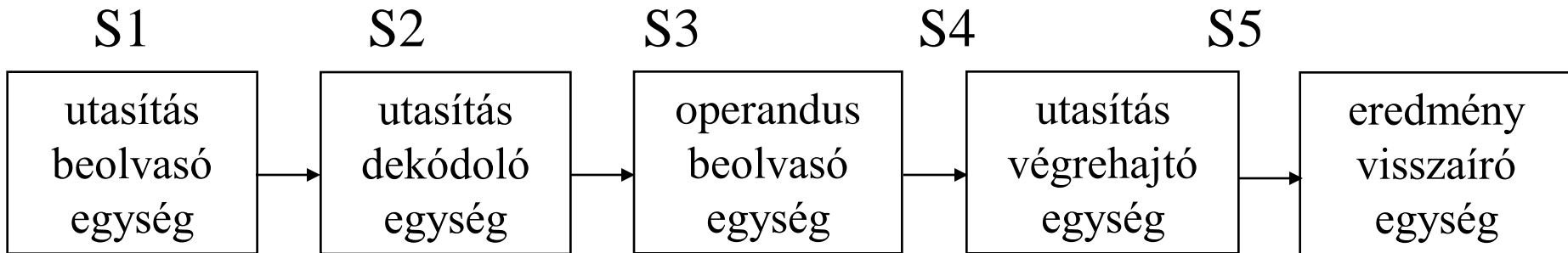
Párhuzamosítás: utasítás vagy processzor szintű.

Utasítás szintű: szállítószalag, csővezeték (pipelining).

Kezdetben:

Minden fázist külön hardver hajt végre (**2.4. ábra**), ezek párhuzamosan működhetnek (szerelő csarnok).

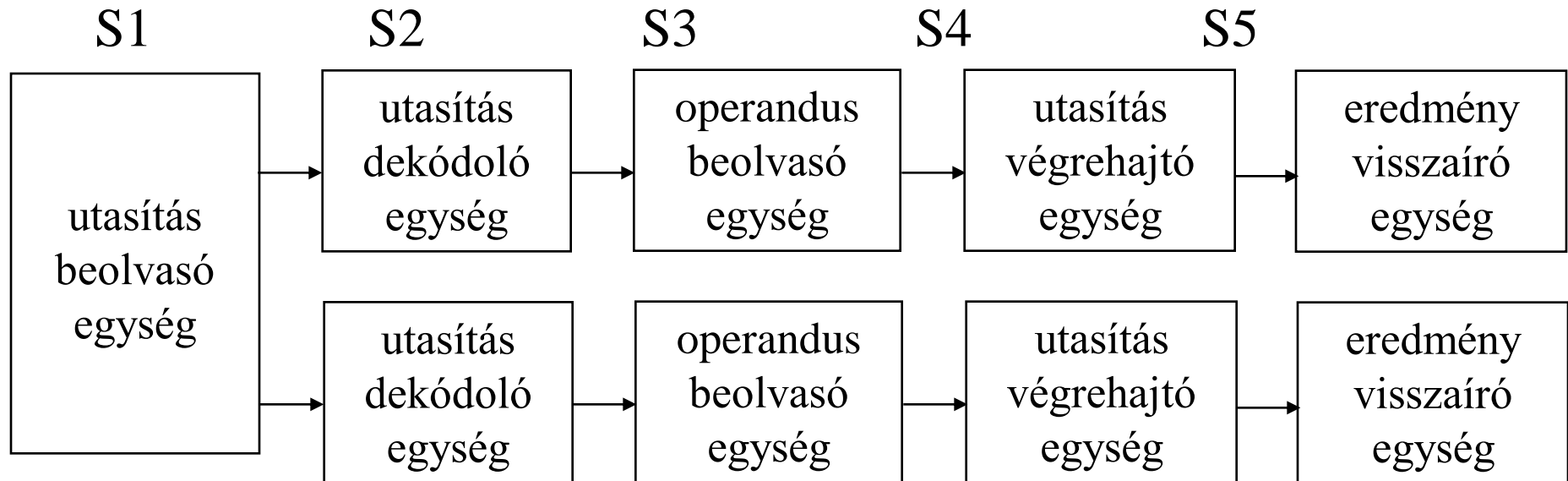

	A végrehajtás alatt lévő utasítás sorszáma									
S1:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	...
S2:		1	2	3	4	5	6	7	8	
S3:			1	2	3	4	5	6	7	
S4:				1	2	3	4	5	6	
S5:					1	2	3	4	5	
idő	1	2	3	4	5	6	7	8	9	...

2.4. ábra

- **Késleltetés** (latency): mennyi ideig tart egy utasítás.
- **Áteresztőképesség** (processor bandwidth): hány **MIPS** (Million Instruction Per Second) a sebesség.

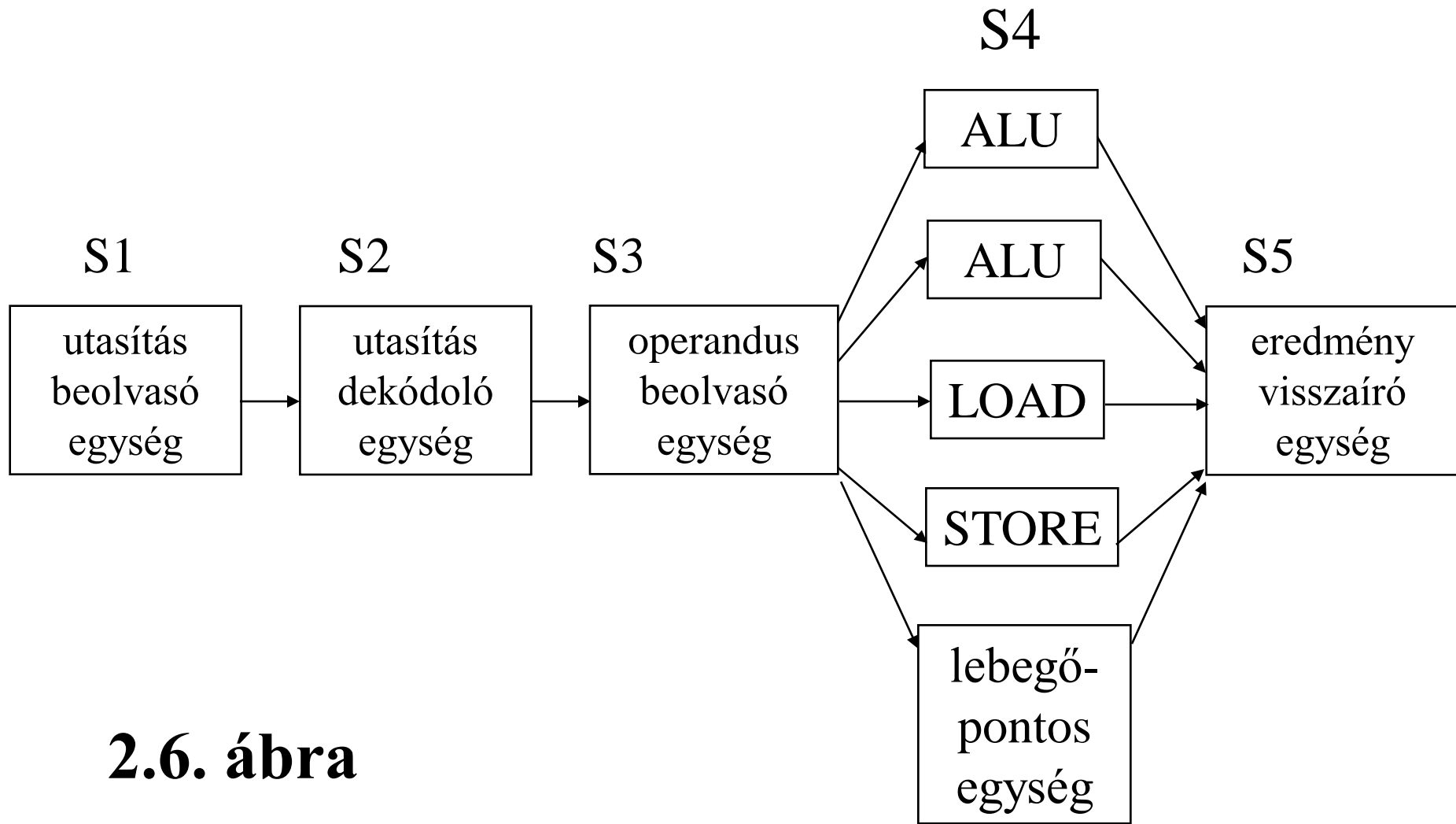
Több szállítószalagos CPU

Két szállítószalag (2.5. ábra):

- Két végrehajtó egység, de közös regiszterek,
 - A két szállítószalag lehet különböző is (**Pentium**):
fő – ez többet tud, elsőbbséget élvez – és mellék
- Bonyolult szabályok a párhuzamos végrehajthatóságra (fordítók vagy hardver).

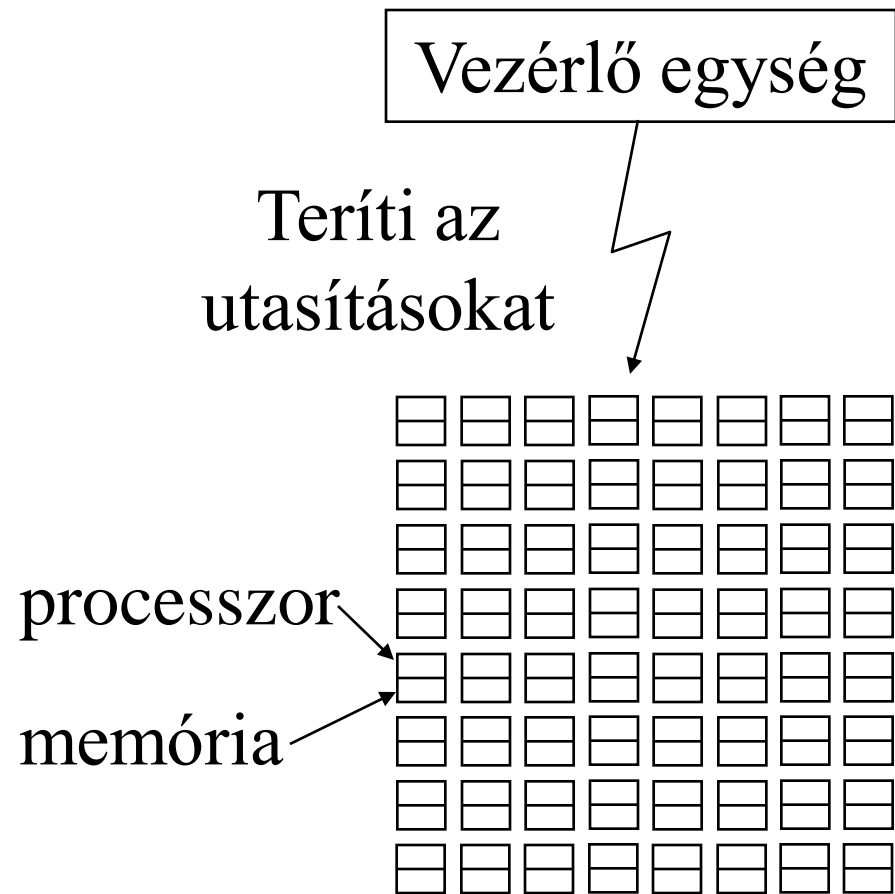
Szuperskaláris processzor 5 funkcionális egységgel:

2.6. ábra

Processzor szintű párhuzamosítás

- **Tömb (array) processzor (2.7. ábra)**

8*8-as processzor/memória rács

sok azonos processzor
(ILLIAC IV: $(4^*)8^*8$),
mindnek saját memóriája.
Vezérlő processzor adja ki
a feladatot.

Mindegyik processzor
ugyanazt csinálja, de a
saját adatain.

Már nem divatos (drága
és nehéz kihasználni).

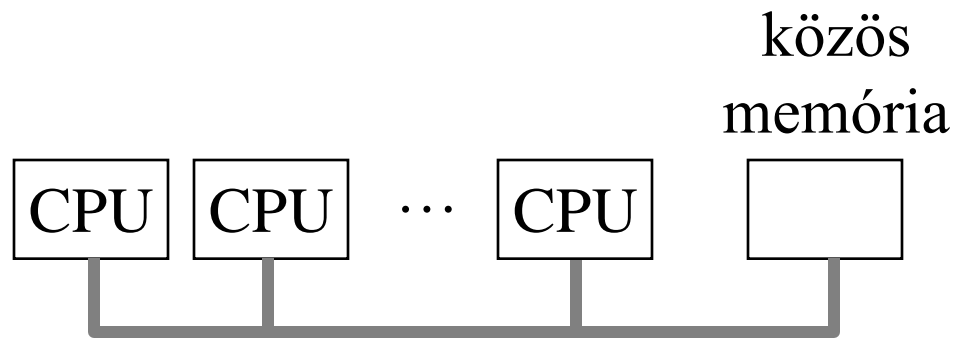
- **Vektor processzorok**

Vektor regisztereket használnak.

A vektor regiszter több hagyományos regiszterből áll. Gyors szállítószalag gondoskodik a regiszterek feltöltéséről, szintén gyors szállítószalag továbbítja a regiszterek tartamát az aritmetikai egységbe, pl. a vektor regiszterek összeadásához. Az eredmények szintén vektor regiszterbe kerülnek.

Jól kombinálhatók hagyományos processzorokkal.

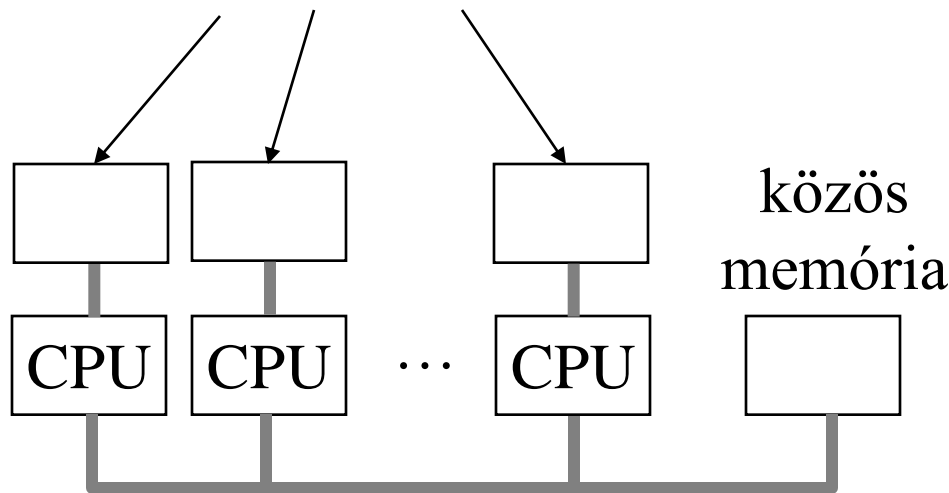
• Multiprocesszorok

A közös memória megkönnyíti a feladat megosztását.

- Csak közös memória. Nagyon terheli a memória sít.

helyi memóriák

- Lokális memória is van.

Sok (>64) processzoros rendszert nehéz építeni a közös memória miatt.

2.8. ábra

- **Multiszámítógépek:** Nincs közös memória:
A **CPU**-k üzenetekkel tartják egymással a
kapcsolatot.
Néhány μ s üzenet idő.

2-3 dimenziós hálók, fák, gyűrűk.

Közel 10 000-es rendszer is van.

A mikroarchitektúra szint tervezése

Mic-1: olcsó, de lassú. **Sebesség növelés:**

- rövidebb óraciklus,
- kevesebb óraciklus az utasítások végrehajtásához,
- az utasítások végrehajtásának átlapolása.

B sín 9 regiszterét 4 bittel címeztük: dekódolóra van szükség, növeli az adatút ciklus idejét! (4.6. ábra)

Úthossz (path length, a szükséges ciklusok száma)
rövidítése: **goto Main1** sokszor megspórolható,
jobb microprogram vagy pl. **PC** növelésére külön
áramkör (ez legtöbbször *fetch*-cselel együtt történik).

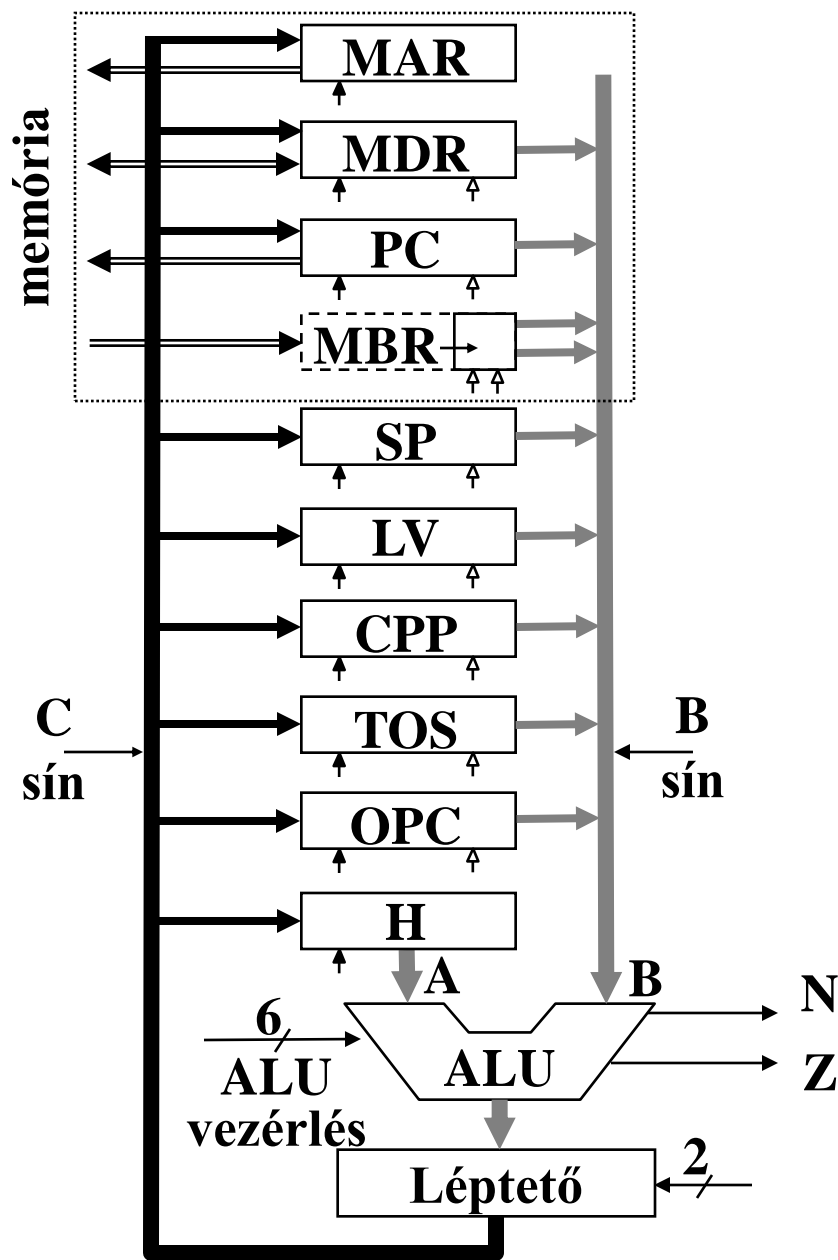
goto Main1 sokszor megspórolható (4.23-24. ábra):

0x57 POP A verem legfelső szavát eldobja.

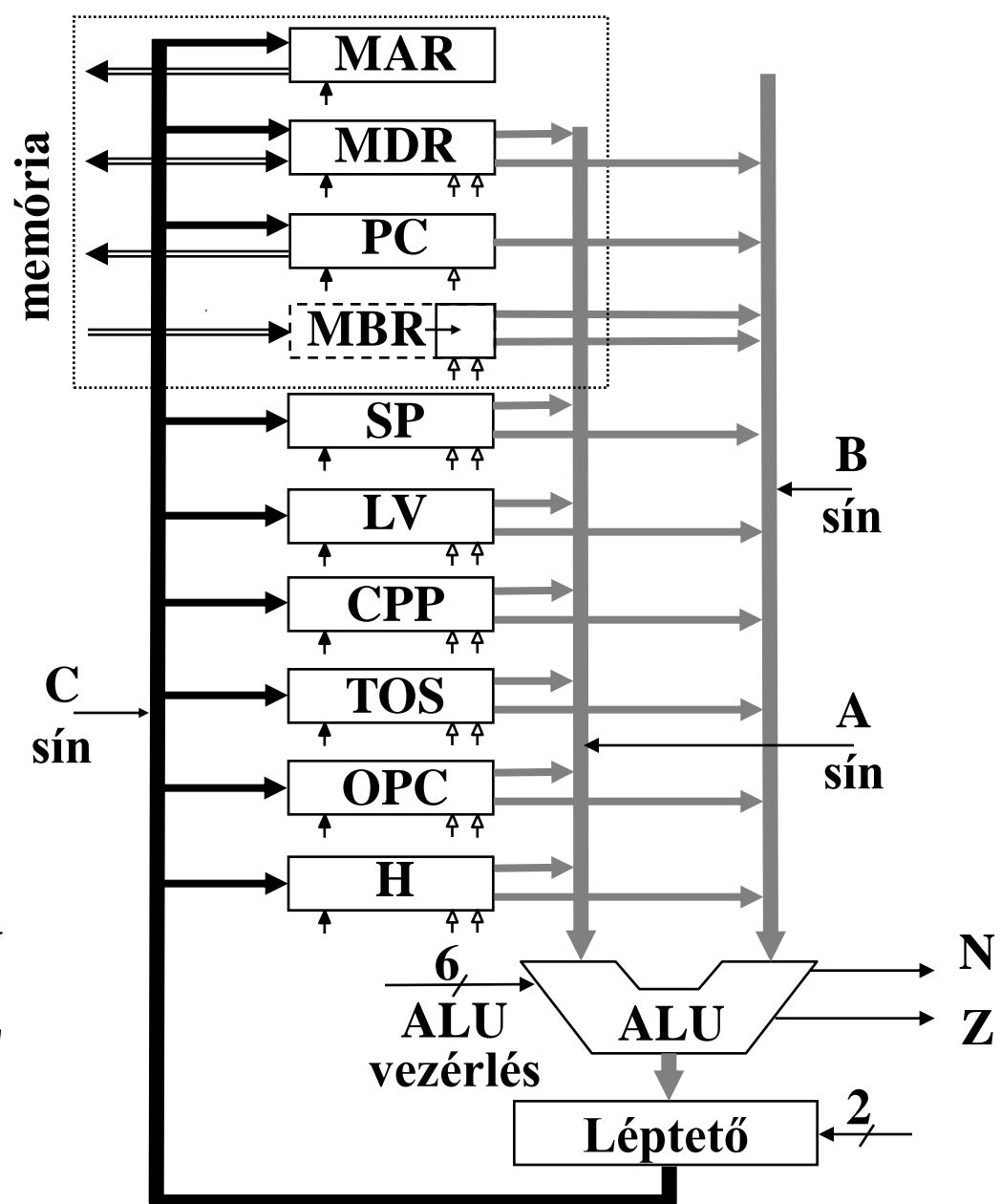
pop1	MAR=SP=SP-1; rd	//2. szó címe, olvas
pop2		// vár
pop3	TOS=MDR; goto main1	//TOS=a verem teteje
main1	PC=PC+1; fetch; goto(MBR)	//következő ut.

Új változat

pop1	MAR=SP=SP-1; rd	
pop2	PC=PC+1; fetch	//következő ut. olvasása
pop3	TOS=MDR; fetch ; goto(MBR)	

4.1. ábra Mic-1

~4.29. ábra Háromsínés architektúra

Három sínes architektúra

Sok regiszter csatlakozhat az **A** sínhez,
nemcsak **H** (4.1., 4.29. ábra).

Előnye: a két sínes architektúrával szemben
pl. **iload** -ban nem kell **H = LV** (4.25-26. ábra).

ILOAD *varnum* // lokális változó a verembe
varnum a lokális változó 8 bites indexe.

A **PC**-vel kapcsolatos teendők:

– **PC** növelése **1**-gyel,

– **fetch**,

– **2** bájtos operandus olvasás a memóriából.

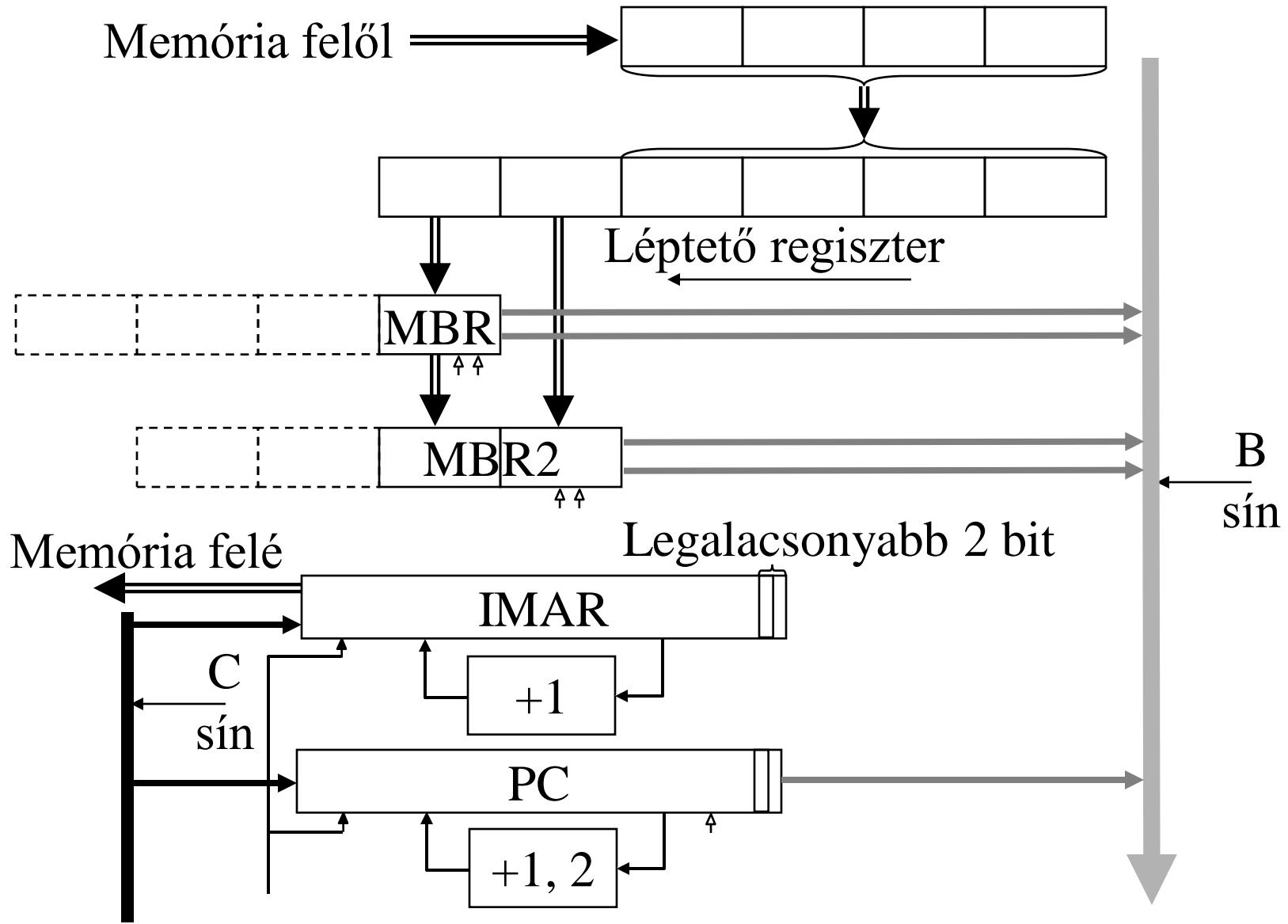
ALU-nál egyszerűbb áramkörrel megvalósíthatók.

Utásításbetöltő egység (IFU – Instruction Fetch Unit)

- értelmezhet minden kódot, hogy kell-e operandus,
- de egyszerűbb, ha a kódtól függetlenül előkészíti a következő **8** és **16** bites részt (**4.27. ábra**).

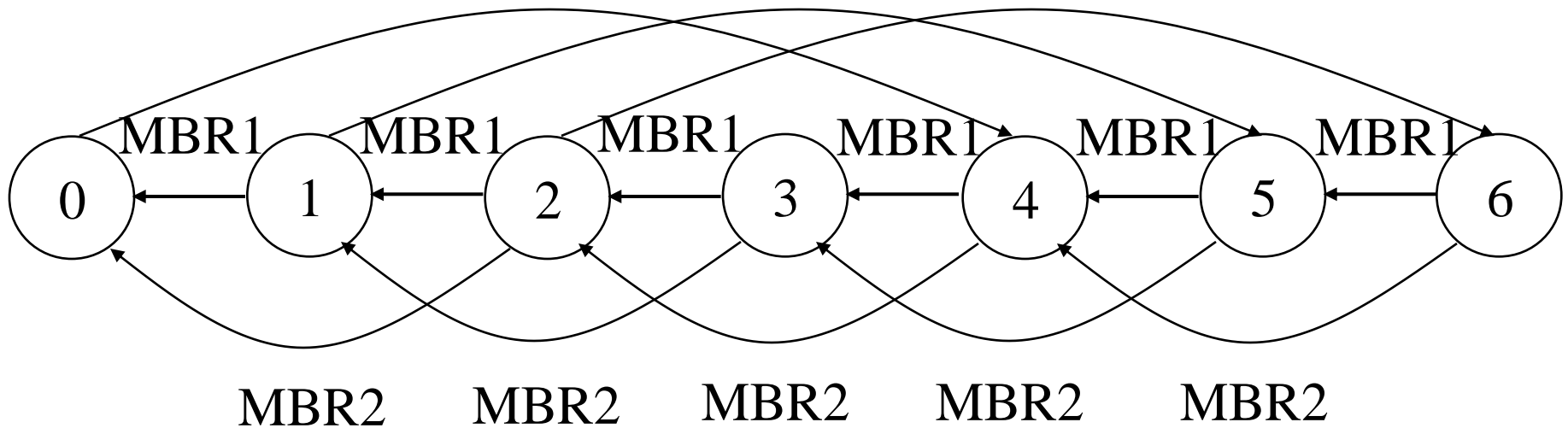
Utasításbetöltő egység (IFU – Instruction Fetch Unit)

4.27. ábra

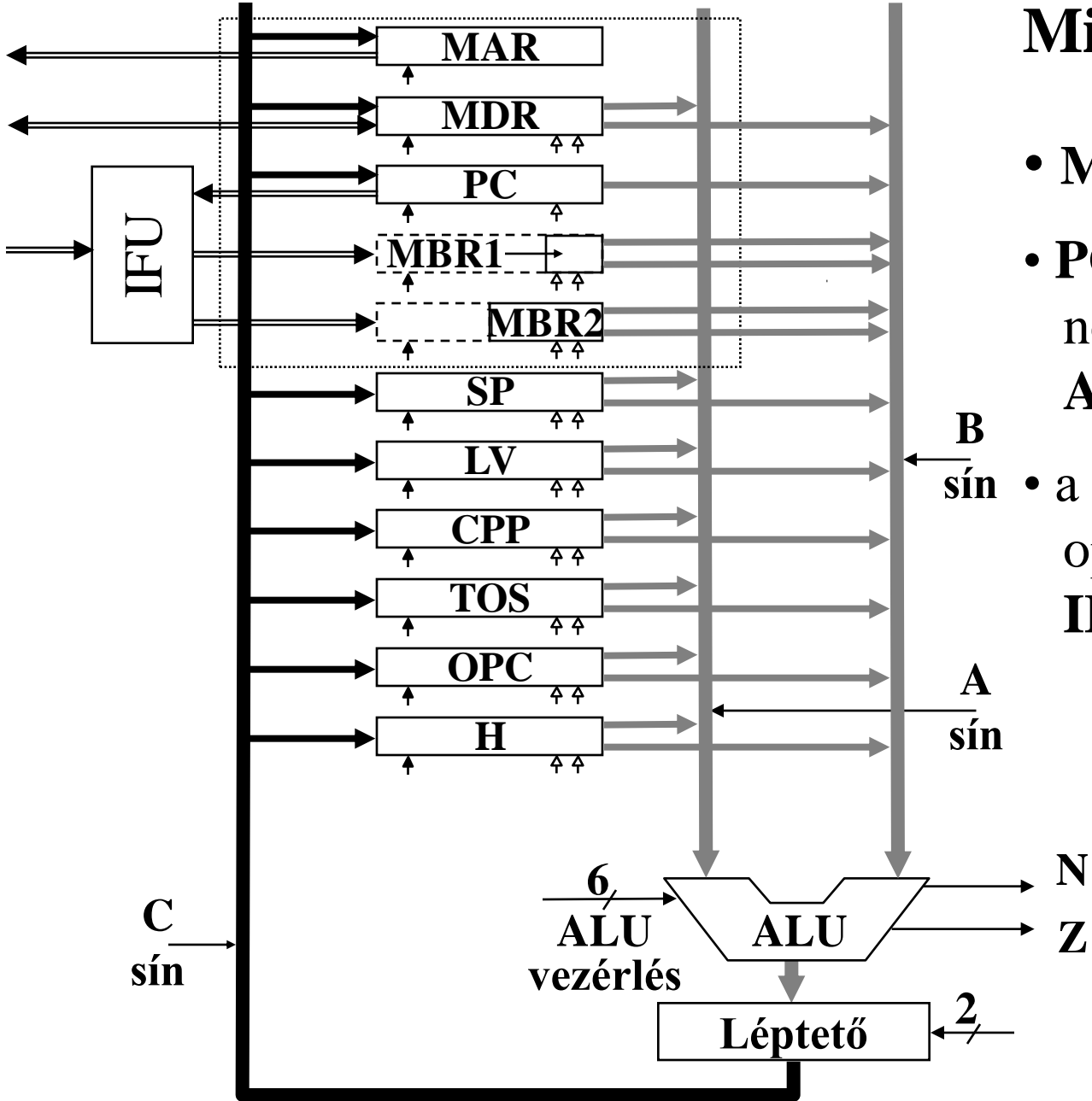
Véges állapotú gép (FSM = Finite State Machine, 4.28. ábra): 0, ..., 6: állapotok, élek: események.

Szó olvasás Szó olvasás Szó olvasás

Mic-2 (4.29. ábra)

memória

- **Main1** fölösleges,
- **PC** növeléséhez nem kell az **ALU**,
- a 8 és 16 bites operandusokat **IFU** adja.

Mic-2 (4.29. ábra)

Több hardver kell az **A** sín címzése és **IFU** miatt, de kevesebb mikroutasítás kell, pl. **WIDE ILOAD**-hoz az eddigi **9** helyett csak **4** (v.ö. 4.17. ábra). **WIDE ILOAD** *varnum* //beteszi a 16 bites *varnum* indexű lokális változót a verembe:

wide1	goto (MBR1 OR 0x100)
w_iloa1	MAR=LV+MBR2U; rd; goto iload2
iloa1	MAR=LV+MBR1U; rd // változó olvasása
iloa2	MAR=SP=SP+1 // veremelés előkészítése
iloa3	TOS=MDR; wr; goto (MBR1)

Mic-2 adatútja és IFU kapcsolata:

Ha **PC** értéket kap a **C** sínről, azt **IMAR** is megkapja.

Ilyenkor a mikroprogramnak várnia kell a léptető regiszter, **MBR1** és **MBR2** feltöltésére.

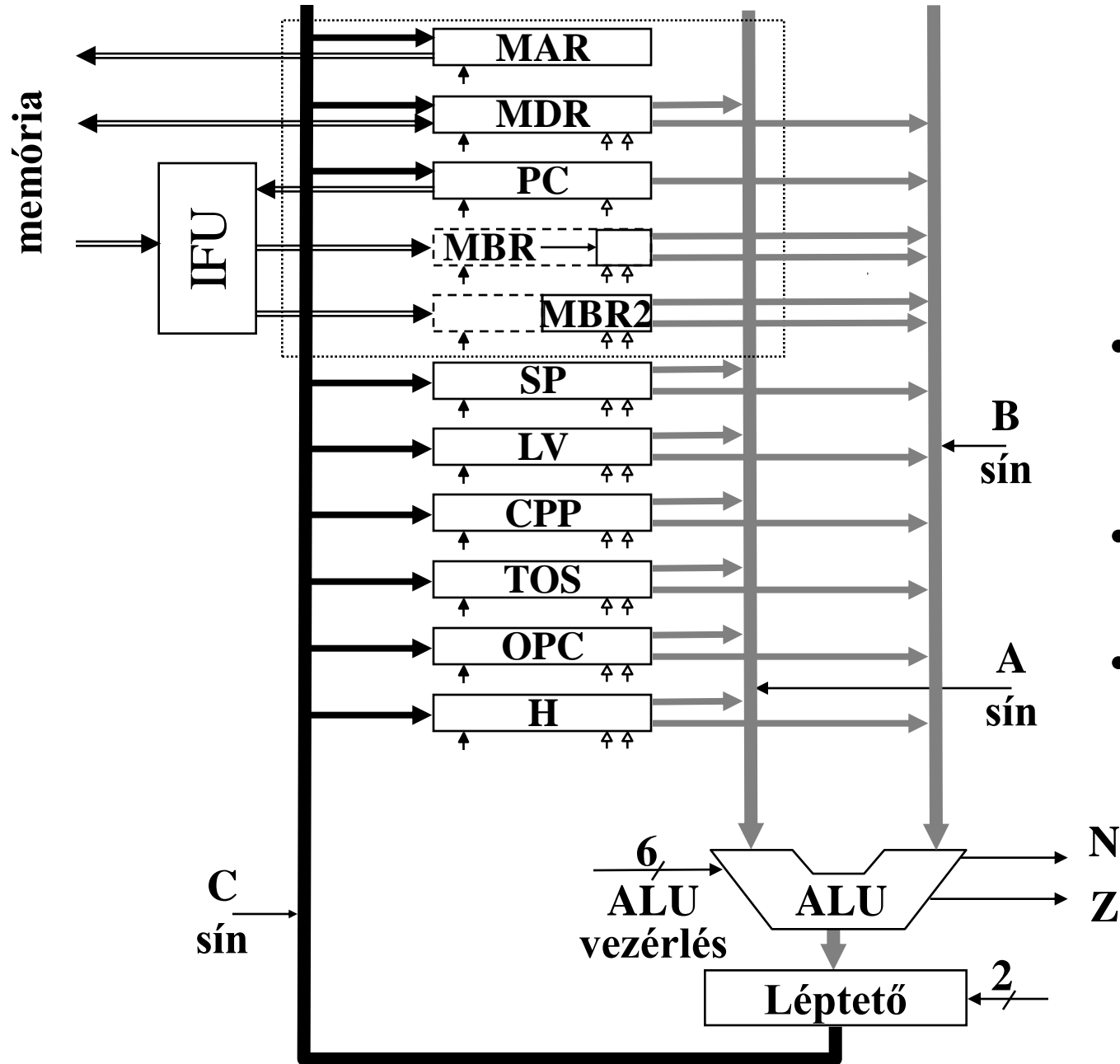
IMAR módosul, amint a léptető regiszterbe írta a következő 4 bájtot, de **PC** csak akkor, ha **MBR1** vagy **MBR2** olvasása történik.

goto1	$H=PC-1$ // IFU már csinált $PC=PC+1$ -et
goto2	$PC=H+MBR2$ // itt folytatódik a program
goto3	// IFU még nincs kész, várni kell!
goto4	goto (MBR1) // a folytatás 1. utasítása

Az IFLT *offset* utasítás (Mic-2)

Kivesz egy szót a veremből és ugrik, ha negatív.

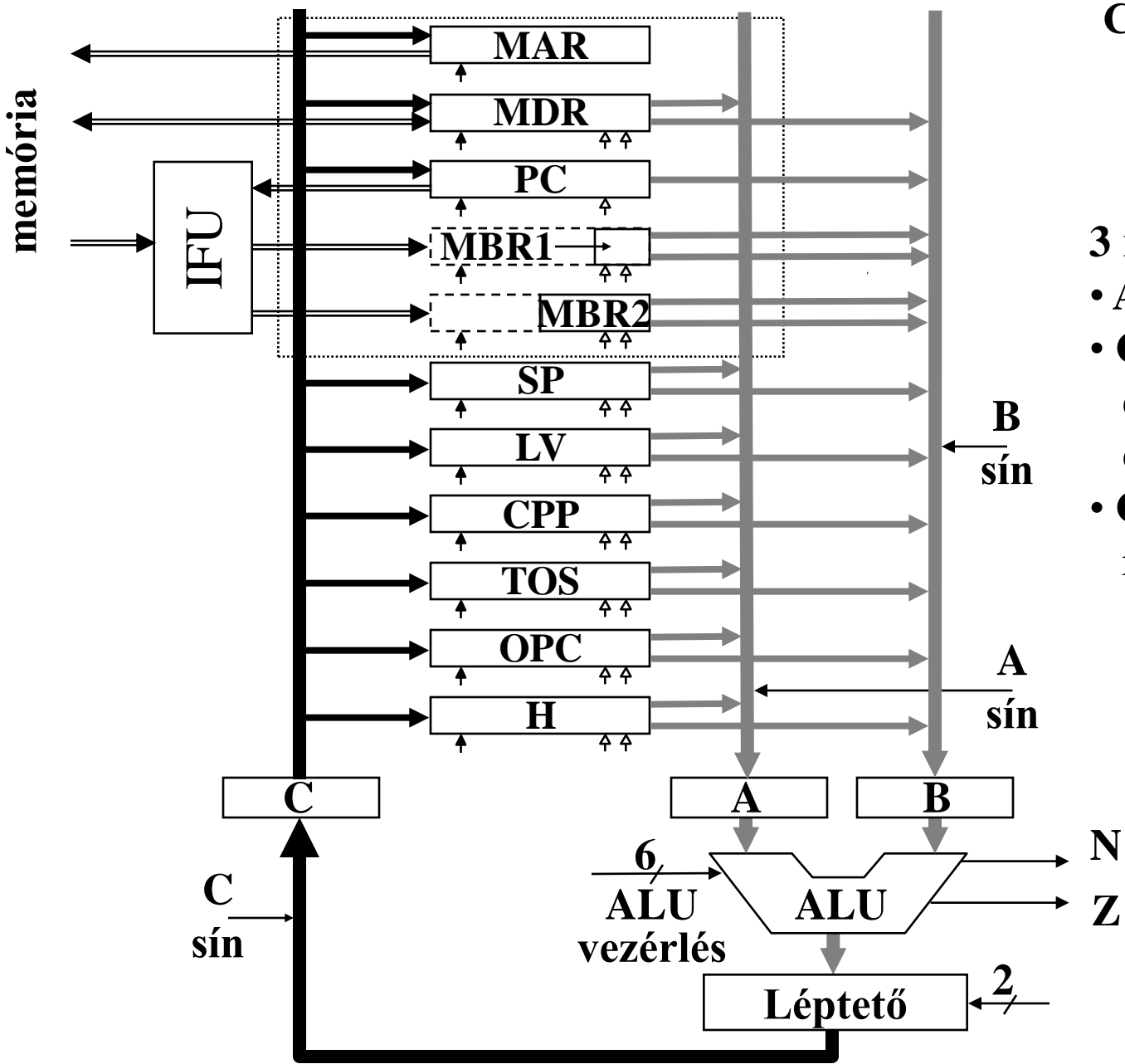
iflt1	MAR=SP=SP-1; rd	// 2. szó a veremből
iflt2	OPC=TOS	// TOS mentése
iflt3	TOS=MDR	// TOS= a verem új teteje
iflt4	N=OPC; if(N) goto T; else goto F	//elágazás
T	H=PC-1; goto goto2	// igaz ág
F	H=MBR2	// hamis ág, eldobja <i>offset</i> -et
F2	goto (MBR1)	// a folytatás 1. utasítása

A Mic-2 adatút idejének összetevői (4.29. ábra):

- az **A** és **B** sínek feltöltése a regiszterekből,
- az **ALU** és a léptető munkája,
- az eredmények tárolása a **C** sínről.

Csővonalas terv: Mic-3
(4.31. ábra)

A, B és C tároló.

3 mikrolépés:

- A, B feltöltése,
- C feltöltése az ALU és a léptető eredménye alapján,
- C tárolása regiszterbe.

A 3 mikrolépés egyidejűleg (párhuzamosan) végrehajtható!

Pl.: a verem két felső szavának cseréje **Mic-3**-on (4.33. ábra):

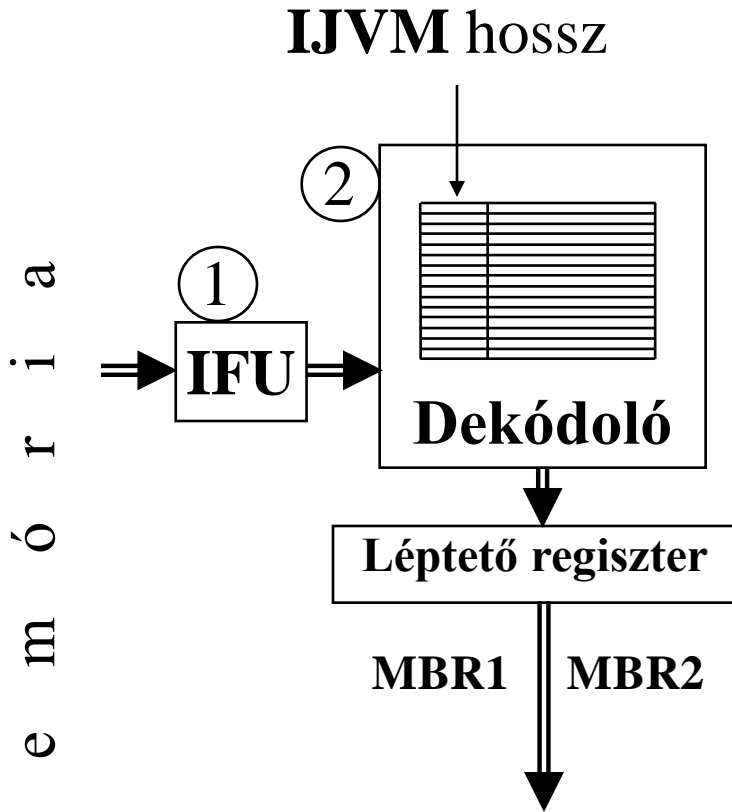
	swap1	swap2	swap3	swap4	swap5	swap6
cy	MAR= SP-1;rd	MAR= SP	H=MDR; wr	MDR= TOS	MAR= SP-1;wr	TOS=H; goto(MBR1)
1	B=SP					
2	C=B-1	B=SP				
3	MAR=C;rd	C=B	<i>Várni kell!</i>			
4	MDR=mem	MAR=C	<i>Várni kell!</i>			
5			B=MDR			
6			C=B	B=TOS		
7			H=C;wr	C=B	B=SP	
8			mem=MDR	MDR=C	C=B-1	B=H
9					MAR=C;wr	C=B
10					mem=MDR	TOS=C
11						goto(MBR1)

**Valódi függőség
RAW – Read After
Write! Elakadás**

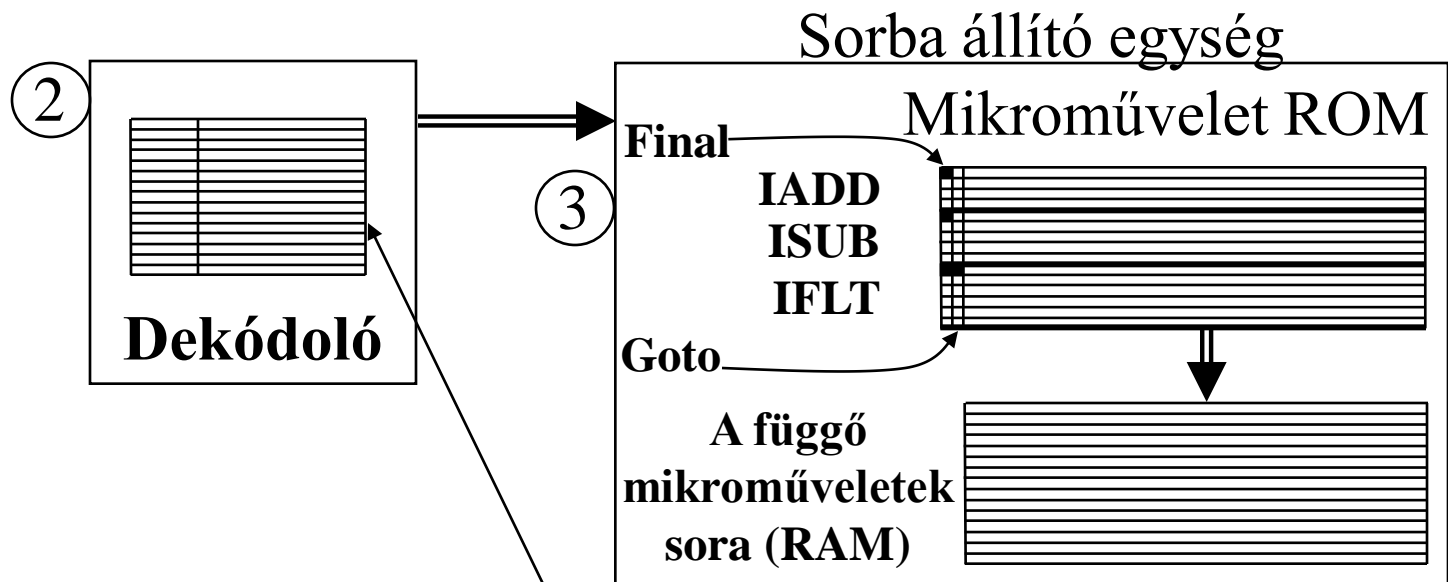
eldugaszolja a csővezetékét!

Hétszakaszú csővezeték: Mic-4 (4.35. ábra)

1. Az IFU a bejövő bájtfolyamot a dekódolóba küldi.

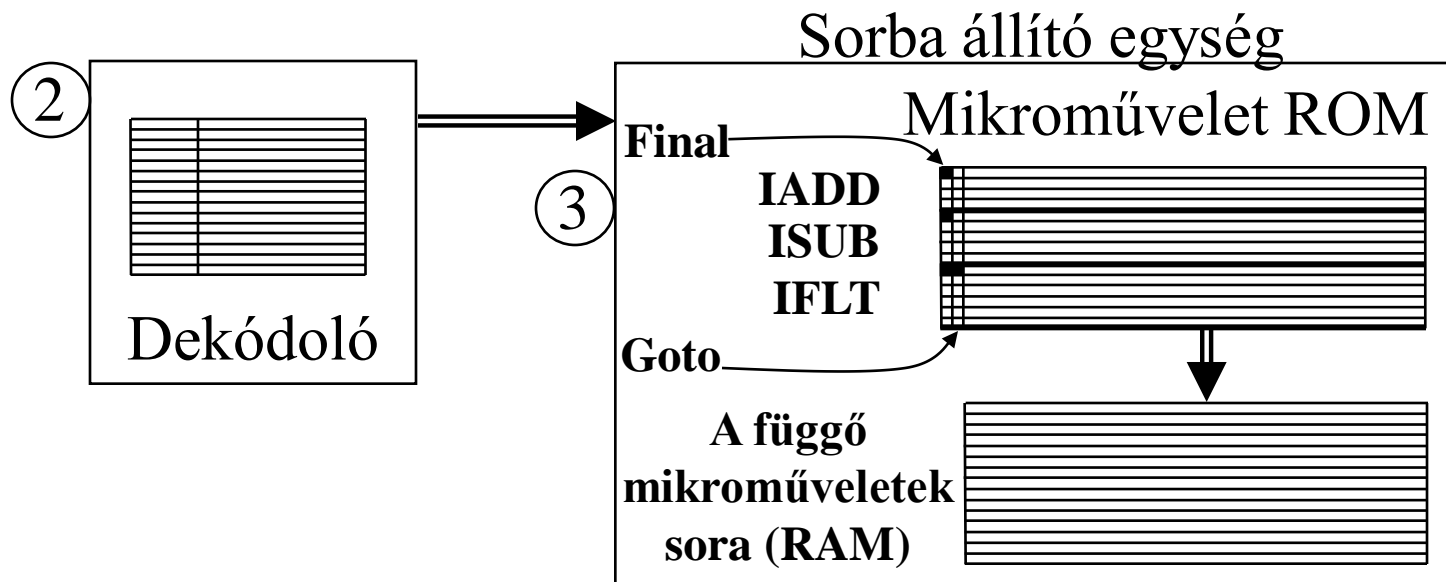

2. A dekódolóban van egy táblázat, amely minden utasításnak tudja a hosszát. A **WIDE** prefixumot felismeri, pl. **WIDE ILOAD** –ot átalakítja **WIDE_ILOAD** –dá: pl. 9 bites utasítás kód. El tudja különíteni az utasítás kódokat és az operandusokat. Az operandusokat a léptető regiszterbe teszi, onnan tölti fel **MBR1**-et és **MBR2**-t.

A dekódoló egy másik táblázata megmutatja, hogy a sorba állító egységben lévő **ROM** melyik címén kezdődnek a kódhoz tartozó mikroműveletek.

Nincs **NEXT_ADDRESS** és **JAM** mező. Nincs feltétlen ugrást végző mikroművelet. Az egyes **IJVM** utasításokat megvalósító mikroműveletek egymás után vannak a **ROM**-ban, az utolsónál a **Final** be van állítva.

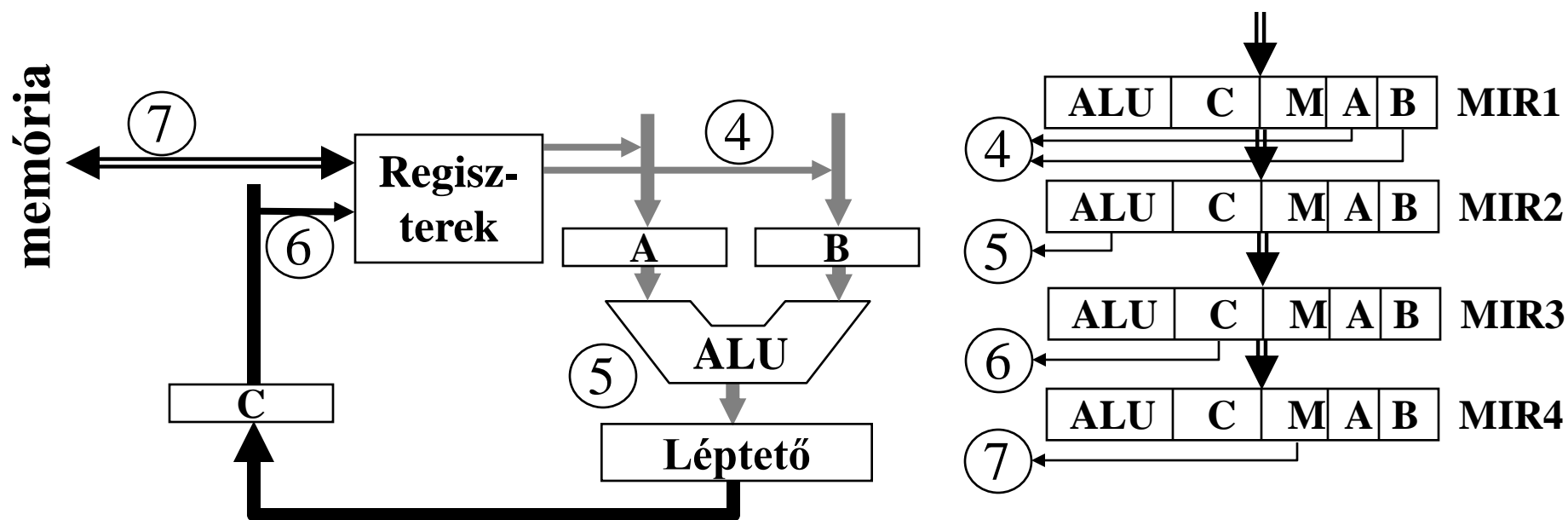
3. A sorba állító egység a **ROM**-ból a **RAM**-ba másolja a mikroműveleteket, amint van hely a **RAM**-ban. A kódhoz tartozó utolsó mikroművelet **Final** bitje jelzi, hogy nincs több átmásolandó mikroművelet. Ha a mikroműveletek között nem volt olyan, amelyik **Goto** bitje be volt állítva, akkor nyugtázó jelet küld a dekódolónak, hogy folytathatja a munkáját.

Néhány **IJVM** utasítás (pl. **IFLT**) elágazást kíván. A feltételes mikroutasítások speciális utasítások, ezeket külön mikroműveletként kell megadni. Tartalmazzák a **JAM** biteket és a **Goto** bitet. A **Goto** bit arra szolgál, hogy a sorba állító egység le tudja állítani további utasítások dekódolását. Mindaddig nem lehet tudni, hogy melyik utasítás következik a feltételes utasítás után, amíg a feltétel ki nem értékelődött.

- Ha létrejön az elágazás, akkor a csővezeték nem folytatódhat. „Tiszta lapot” kell csinálni **IFU**-ban, **dekódolóban** és a sorba állító egységben, majd az *offset*-nek megfelelő címtől folytatódik a betöltés.
- Ha az ugrás feltétele nem teljesül, akkor a **dekódoló** megkapja a nyugtázó jelet, és a következő utasítással folytatódhat a dekódolás.

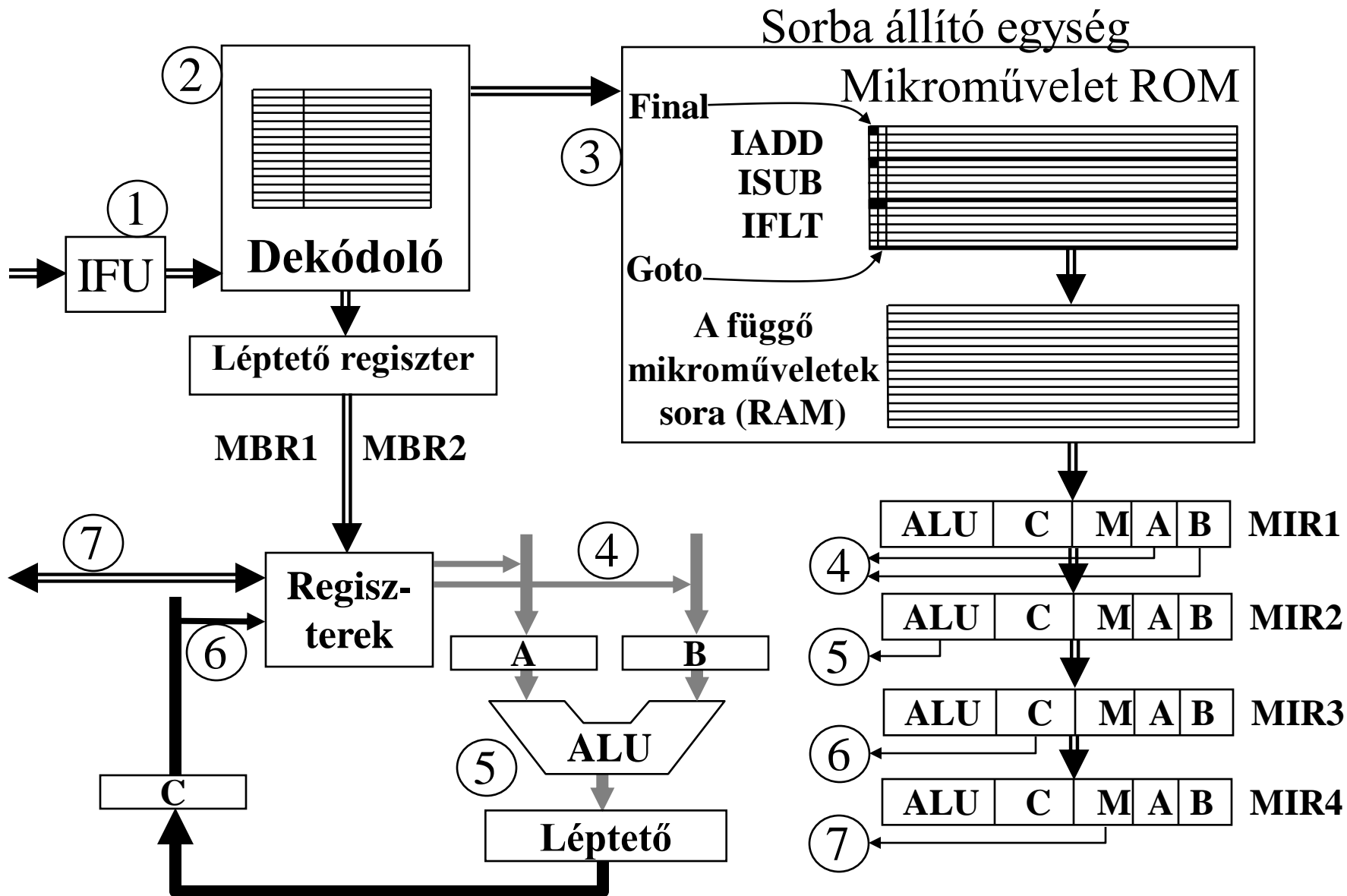
Az adatutat 4 független **MIR** vezérli. Minden óraciklus kezdetekor **MIR_i** feltöltődik a fölötte lévőből, **MIR1** pedig a **RAM**-ból.

4. **MIR1** az **A**, **B** regiszterek feltöltését,
5. **MIR2** az **ALU** és a léptető működését,
6. **MIR3** az eredmény tárolását,
7. **MIR4** pedig a memória műveleteket vezérli.

Hétszakaszú csővezeték: Mic-4 (4.35. ábra)

m e m ó r i a

IFLT *offset* programozása Mic-4-en:

	iflt1	iflt2	iflt3	iflt4 (Final=1, Goto=1)	
cy	MAR=SP= SP-1; rd	OPC= TOS	TOS=MDR	N=OPC; if(N) <i>GOTO offset</i>	
1	B=SP				
2	C=B-1	B=TOS			
3	MAR=SP=C; rd	C=B	<i>Várni kell!</i>		
4	MDR=mem	OPC=C	<i>Várni kell!</i>		
5			B=MDR		
6			C=B	B=OPC	
7			TOS=C	C=B	
8				$PC = PC - 1 + MBR2;$ „tisztá lap”, majd a PC által mutatott címtől utasítás betöltés, ...	$\#N$ MBR2-t <i>eldobni</i> , folytatódhat a dekódolás

A 8. ciklus feladata túl bonyolult! **MBR2-1** előre kiszámítható.

IFLT *offset* programozása Mic-4-en:

	iflt1	iflt2	iflt3	iflt4	iflt5 (Final=1, Goto=1)	
cy	MAR=SP= SP-1; rd	OPC= TOS	H=MBR2-1	TOS=MDR	N=OPC; if(N) <i>GOTO offset</i>	
1	B=SP					
2	C=B-1	B=TOS				
3	MAR=SP=C; rd	C=B	B=MBR2			
4	MDR=mem	OPC=C	C=B-1	<i>Várni kell!</i>		
5			H=C	B=MDR		
6				C=B	B=OPC	
7				TOS=C	C=B	
8					$PC=PC+H$; „tisza lap”, majd a PC által mutatott címtől utasítás betöltés, ...	$\#N$ folytatódhat a dekódolás

Az **IJVM** feltétlen ugrását a dekódoló is feldolgozhatja.

Elágazás jövedölés (4.40. ábra)

Legkorábban a dekódoló veheti észre, hogy ugró utasítást kell végrehajtani, de addigra a következő utasítás már a csővezetékben van!

Program	Címke	Gépi utasítás	Megjegyzés
<code>if (i==0)</code>		<code>CMP i, 0</code>	összehasonlítás
		<code>BNE else</code>	feltételes ugrás
<code> k=1 ;</code>	<code>then :</code>	<code>MOV k, 1</code>	<code>k=1</code>
<code>else</code>		<code>BR next</code>	feltétlen ugrás
<code> k=2 ;</code>	<code>else :</code>	<code>MOV k, 2</code>	<code>k=2</code>
	<code>next :</code>		

A `BR next` utasítással is probléma van!

Elágazás jövedölés (4.40. ábra)

Eltolás rész (delay slot): Az ugró utasítás utáni pozíció. Az ugró utasítás végrehajtásakor ez az utasítás már a csővezetékben van!

Megoldási lehetőségek:

- **Pentium 4:** bonyolult hardver gondoskodik a csővezeték helyreállításáról
- **UltraSPARC III:** az eltolás részben lévő utasítás végrehajtásra kerül(!). A felhasználóra (fordítóra) bízva a probléma megoldását, a legrosszabb esetben **NOP** utasítást kell tenni az ugró utasítás után.

Feltételes elágazás

Sok gép megjövendöli, hogy egy ugrást végre kell hajtani vagy sem.

Egy triviális jóslás:

- a visszafelé irányulót végre kell hajtani (ilyen van a ciklusok végén),
- az előre irányulót nem (jobb, mint a semmi).

Feltételes elágazás esetén a gép tovább futhat a jövendölt ágon,

- amíg nem ír regiszterbe,
- csak „firkáló” regiszterekbe írhat.

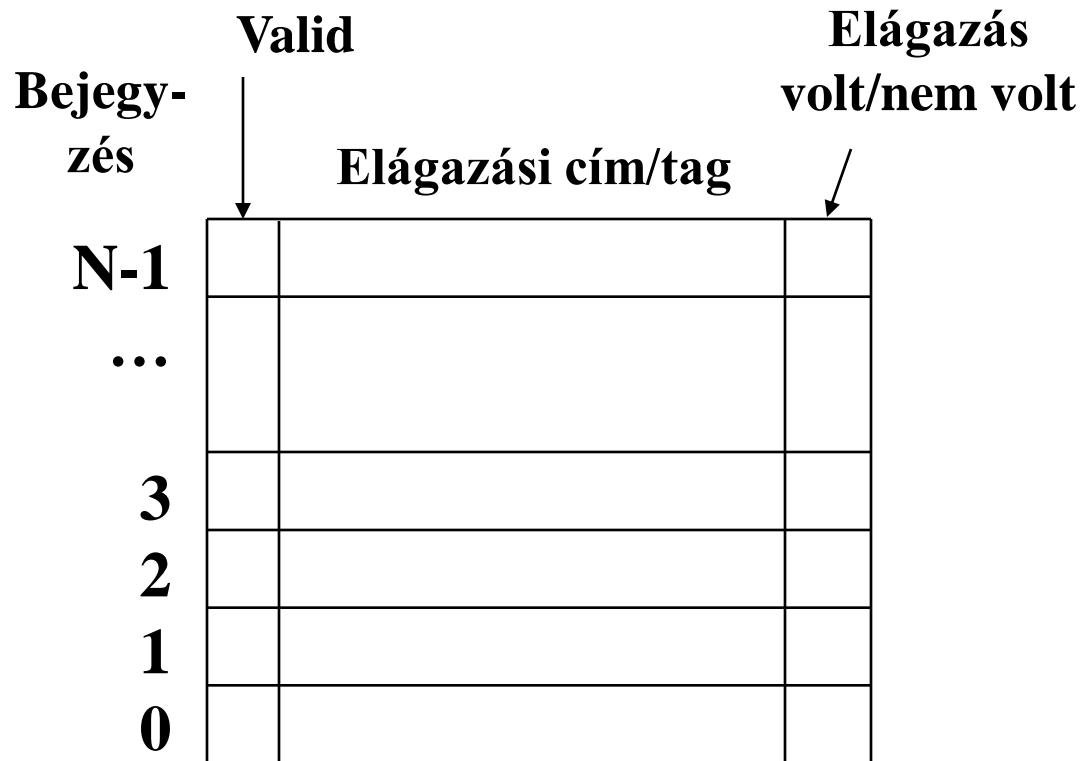
Ha a jóslat bejött, akkor minden rendben, ha nem, akkor sincs baj.

Több feltételes elágazás egymás után!

Dinamikus elágazás jövődölés

Elágazás előzmények tábla (4.41. ábra), hasonló jellegű, mint a gyorsító tár. Lehet több utas is!

- Egy jövődölő bit: mi volt legutóbb,

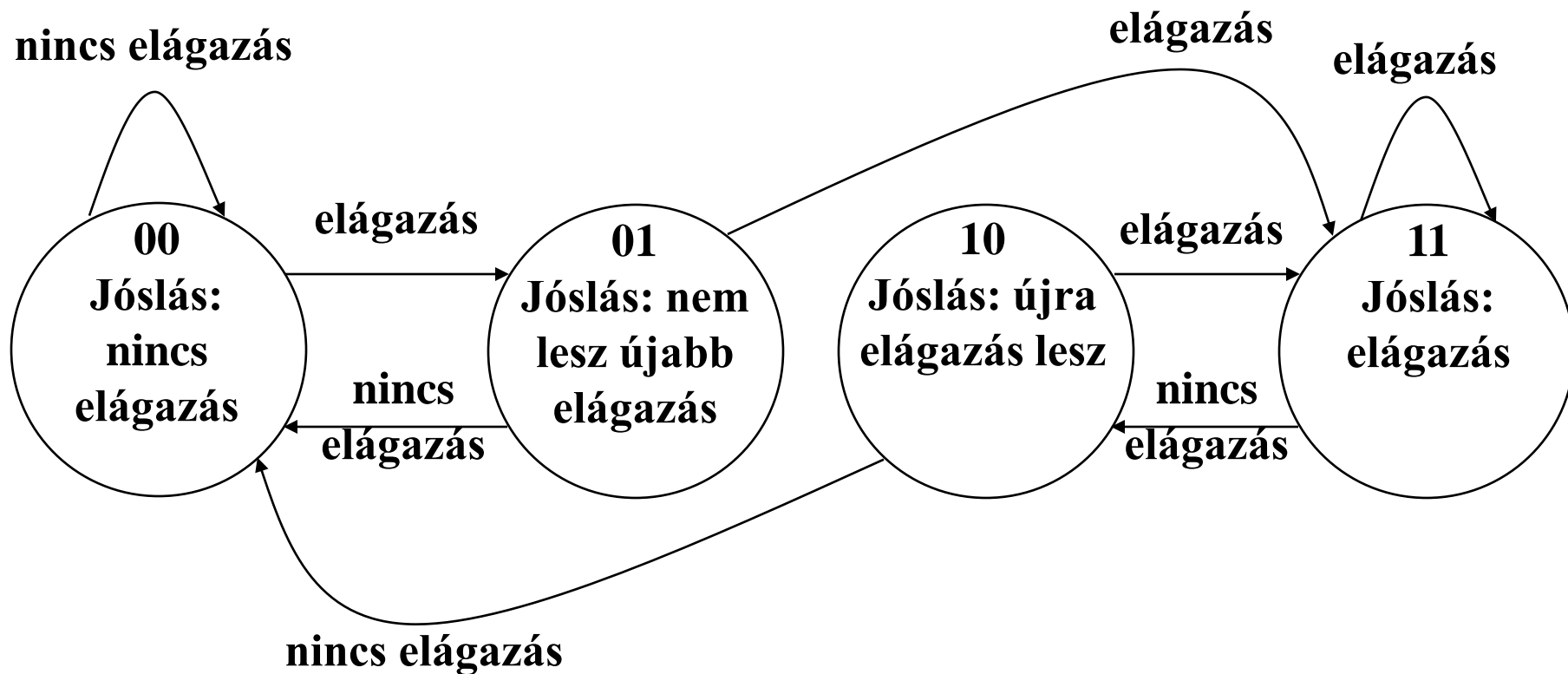

- Két jövendő bit: mi várható és mi volt legutóbb.

Ha egy belső ciklus újra indul, akkor az várható, hogy a ciklus végén vissza kell ugrani, pedig legutóbb nem kellett.

A várható bitet csak akkor írja át, ha egymás után kétszer téves volt a jóslat (**4.42. ábra**).

- A táblázat a legutóbbi célcímet is tartalmazhatja.

Bejegyzés	Valid	Jövendő		
	↓	Elágazási cím/tag	bitek	Célcím
N-1				
...				
3				
2				
1				
0				

Ha az a jövendölés, hogy lesz elágazás, akkor arra számít, hogy a legutóbb tárolt célcímre kell ugrani (ezt persze ellenőrizni kell).

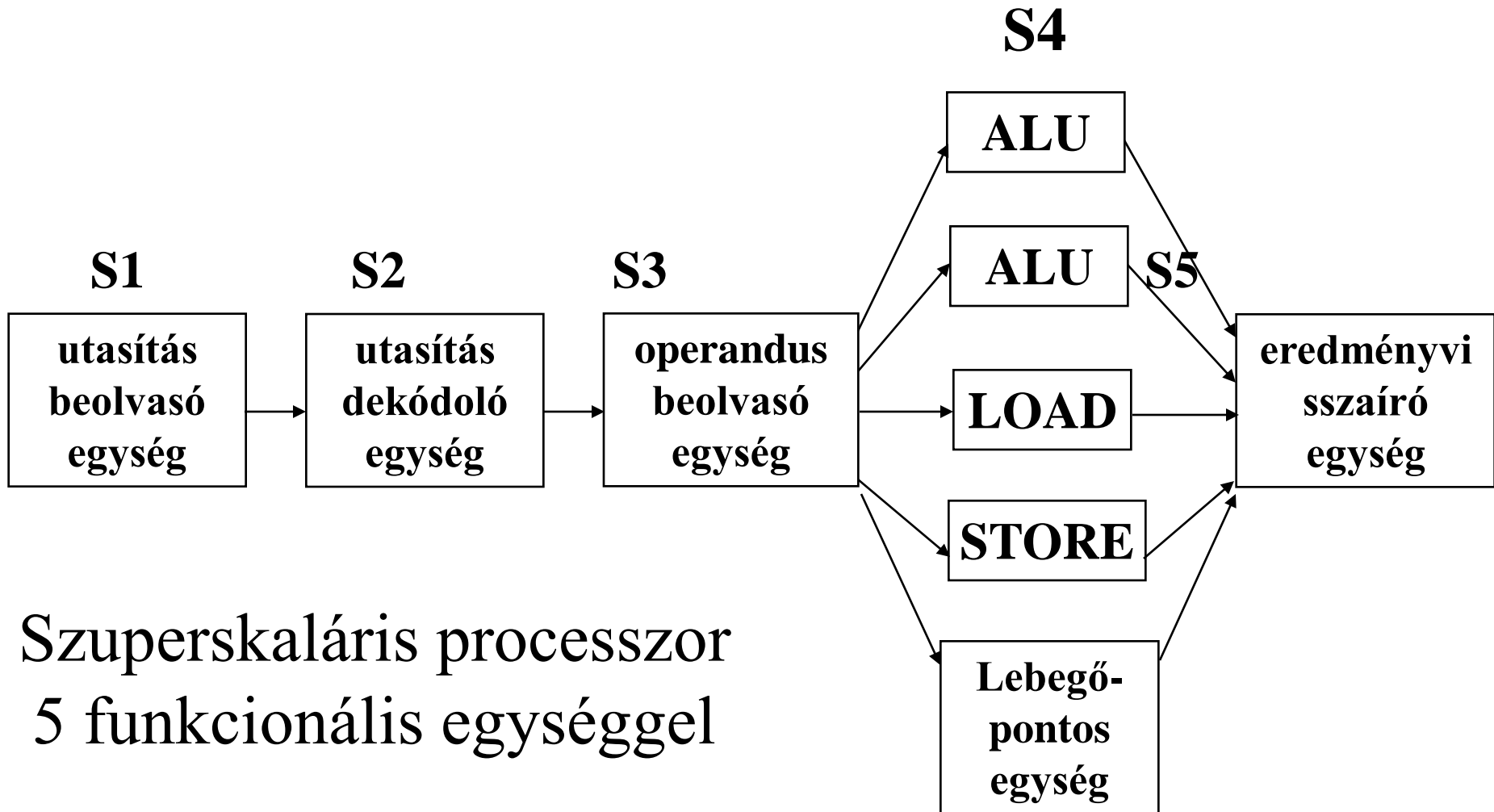
- Figyeljük, hogy az utolsó k feltételes elágazást végre kellett-e hajtani. Ez egy k bites számot eredményez, ezt az elágazási előzmények blokkos regiszterében tároljuk. Ha a k bites szám megegyezik a táblázat valamely bejegyzésének a kulcsával (találat), akkor az ott talált jövődölést használja.

Statikus elágazás jövődölés

A feltételes utasításoknak néha olyan változata is van (pl. **UltraSPARC III**), mely tartalmaz bitet a jóslásra. A fordító ezt a bitet valahogy beállítja.

Olyankor is statikus elágazás jövődölés történik, ha a processzor arra számít, hogy a visszafelé ugrások bekövetkeznek, az előre ugrások nem.

Szuperskaláris architektúrák (2. 6. ábra)

Szuperskaláris processzor
5 funkcionális egységgel

Szuperskaláris architektúra esetén a dekódoló egység az utasításokat mikroutasításokra darabolhatja. Legegyszerűbb, ha a mikroutasítások végrehajtási sorrendje megegyezik a betöltés sorrendjével, de ez nem mindig optimális.

Függőségek

Ha egy utasítás írni/olvasni akar egy regisztert, akkor meg kell várja azon korábbi utasítások befejezését, amelyek ezt a regisztert írni/olvasni akarták!

Függőségek

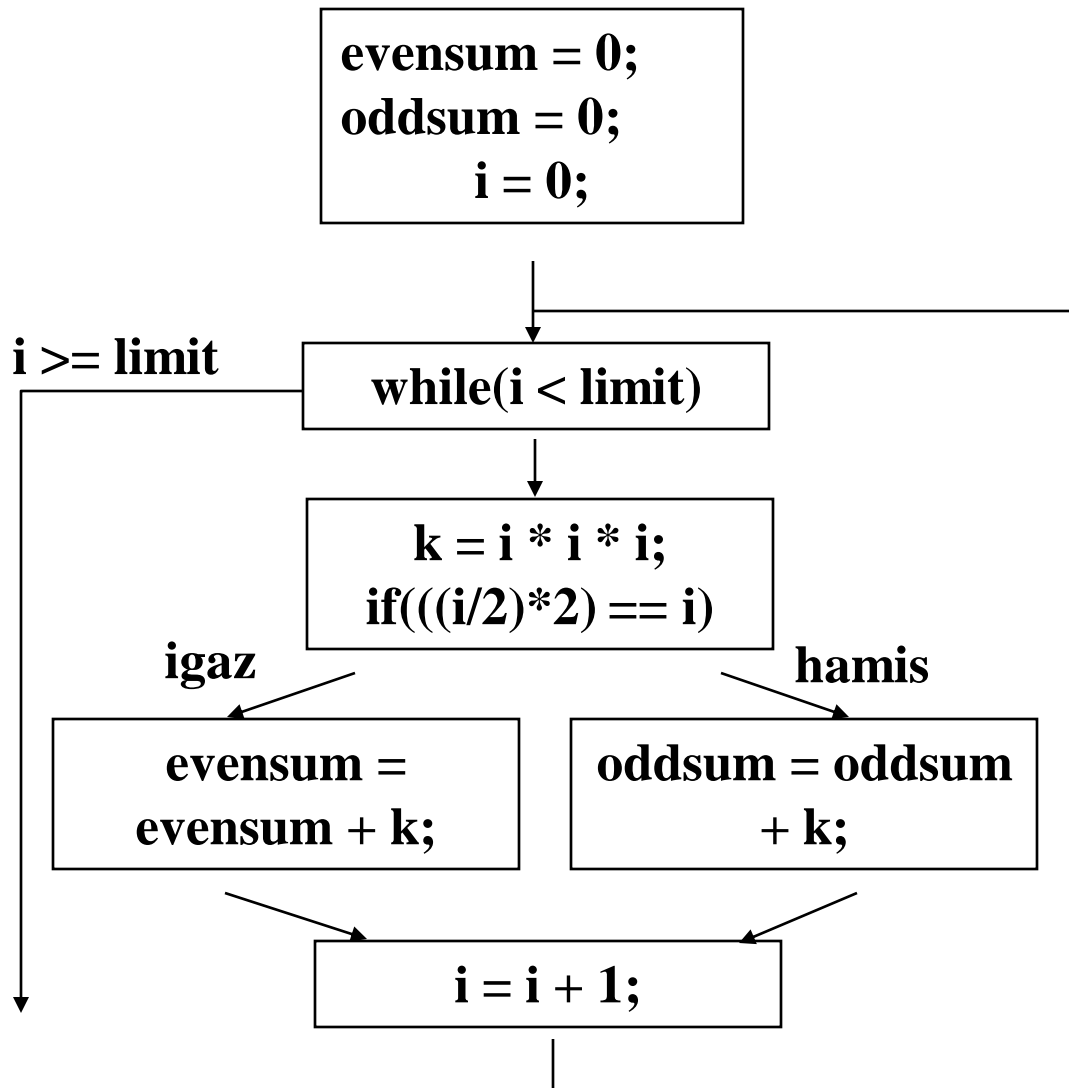
Egy utasítás nem hajtható végre az alábbi esetekben:

- **RAW** (valódi) függőség (Read After Write):
Onnan akarunk olvasni (operandus),
ahova még nem fejeződött be egy korábbi írás.
- **WAR** függőség (Write After Read):
Olyan regiszterbe szeretnénk írni az eredményt,
ahonnan még nem fejeződött be egy korábbi olvasás.
- **WAW** függőség (Write After Write):
Olyan regiszterbe szeretnénk írni az eredményt,
ahova még nem fejeződött be egy korábbi írás.
Ne boruljon föl az írások sorrendje!

A modern **CPU**-k gyakran titkos regiszterek tucatjait használják regiszter átnevezésre, sokszor kiküszöbölhető vele a **WAR** és **WAW** függőség.

Feltételezett végrehajtás (4.45. ábra)

```
evensum = 0;  
oddsum = 0;  
i = 0;  
while(i < limit) {  
    k = i * i * i;  
    if(((i/2)*2) == i)  
        evensum = evensum + k;  
    else  
        oddsum = oddsum + k;  
    i = i + 1;  
}
```


Feltételezett végrehajtás (4.45. ábra)

Speculative Execution

Alap blokk (basic block): lineáris kód sorozat. Sokszor rövid, nincs elegendő párhuzamosság, hogy hatékonyan kihasználjuk.

Emelés: egy utasítás előre hozatala egy elágazáson keresztül (lassú műveletek esetén nyerhetünk vele). Pl. `evensum` és `oddsun` regiszterbe tölthető az elágazás előtt. Az egyik **LOAD** – természetesen – fölösleges.

Ha valamit nem biztos, hogy meg kell csinálni, de nincs más dolga a gépnek, akkor megteheti, de csak „firkáló” regiszterekbe írhat. Ha később kiderül, hogy kell, akkor átírja az eredményeket a valódi regiszterekbe, ha nem kell, elfelejti.

Feltételezett végrehajtás (Speculative Execution)

Mellékhatások:

- fölösleges gyorsító sor csere,
SPECULATIVE LOAD
- csapda (pl. $x=0$ esetén $\mathit{if}(x>0) \ z=y/x;$),
mérgezés bit.

Pentium 4 (2000. november)

Felülről kompatibilis az **I8088**, ..., **Pentium III**-mal.

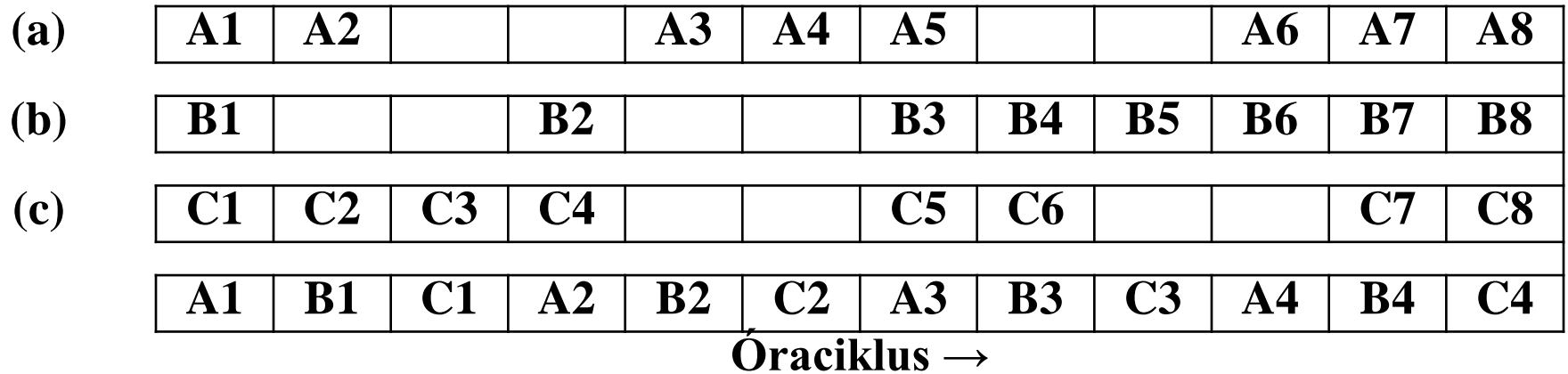
29.000, ..., 42 ---> 55 M tranzisztor, 1,5 ---> 3,2 GHz,
63-82W, 478 láb (**3. 44. ábra**), **32 bites gép**, **64 bites
adat sín**.

NetBurst architektúra. 2 fixpontos **ALU** --->
többszálúság (hyperthreading): 5% többlet a lapkán ~
két **CPU**.

Mindkét **ALU** kétszeres órajel sebességgel fut

Többszálúság (hyperthreading, 8.7. ábra)

Többszörözött regiszter készlet esetén valósítható meg némi szervező hardver hozzáadásával.

Az (a), (b) és (c) processzus külön futtatva az üres négyzeteknél várakozni kényszerül a memóriához fordulások miatt.

Pentium 4

Gépi utasítások → **RISC** szerű mikroutasítások, több mikroutasítás futhat egyszerre: szuperskaláris gép, megengedi a sorrenden kívüli végrehajtást is.

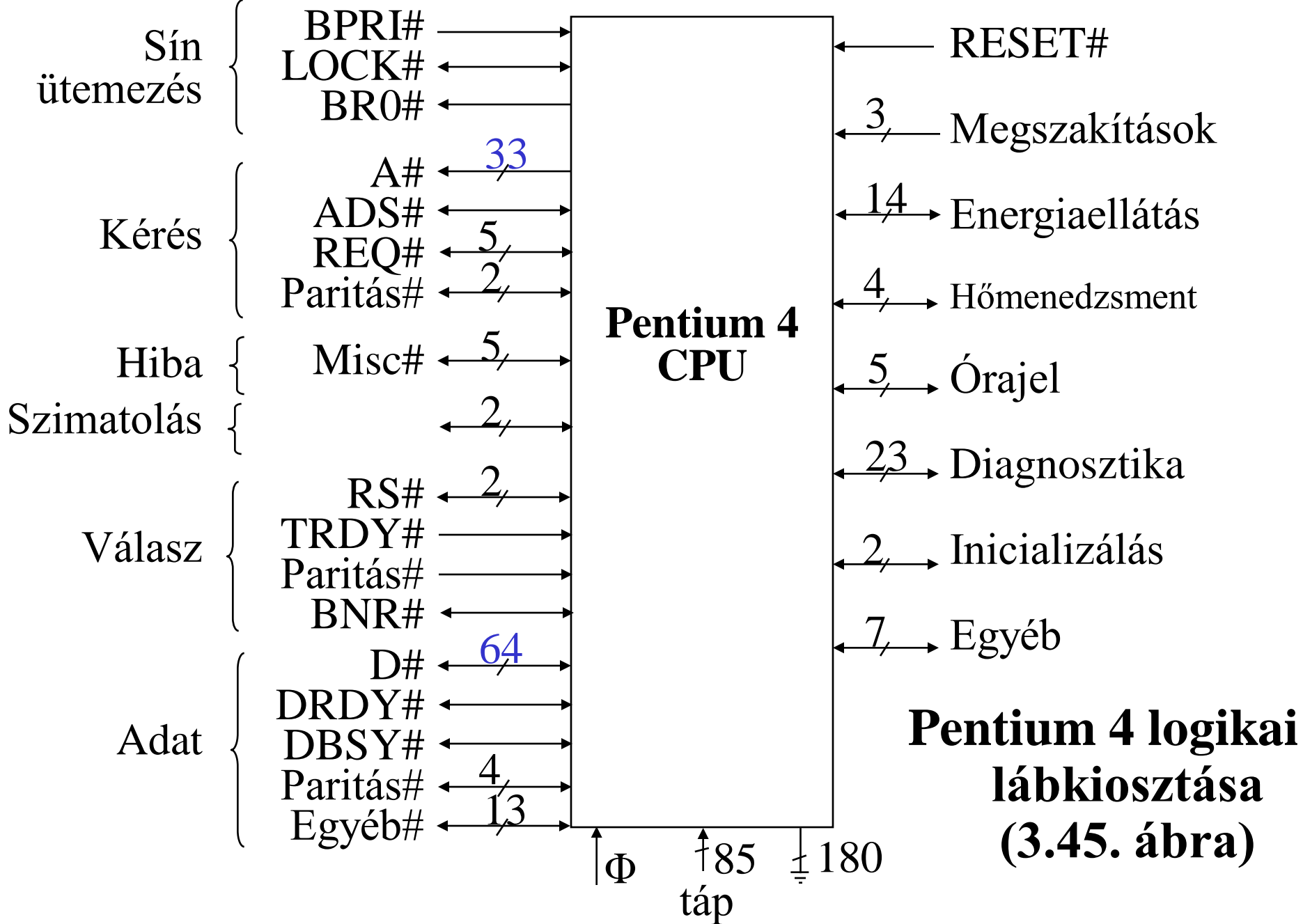
2-3 szintű belső gyorsító tár.

L1: 8 KB utasítás + nyomkövető akár 12000 dekódolt mikroutasítás tárolására + **16 KB** adat.

L2: 256 KB – 1 MB, 8 utas halmaz kezelésű, 128 bájtos gyorsító sor.

Az Extrem Edition-ban **2 MB** (közös) **L3** is van.

Multiprocesszoros rendszerekhez szimatolás - snoop.

Pentium 4 memória sín

A memóriaigények, tranzakciók 6 állapota: 6 fázisú csővezeték (3.45. ábra bal oldal) fázisonként külön vezérlő vonalakkal (amint a mester megkap valamit, elengedi a vonalakat):

0. **Sín ütemezés (kiosztás, bus arbitration):** eldől, hogy melyik sínmester következik,
1. **Kérés:** cím a sínre, kérés indítása,
2. **Hibajelzés:** a szolga hibát jelez(het),
3. **Szimatólás:** a másik CPU gyorsító tárában,
4. **Válasz:** kész lesz-e az adat a következő ciklusban,
5. **Adat:** megvan az adat.

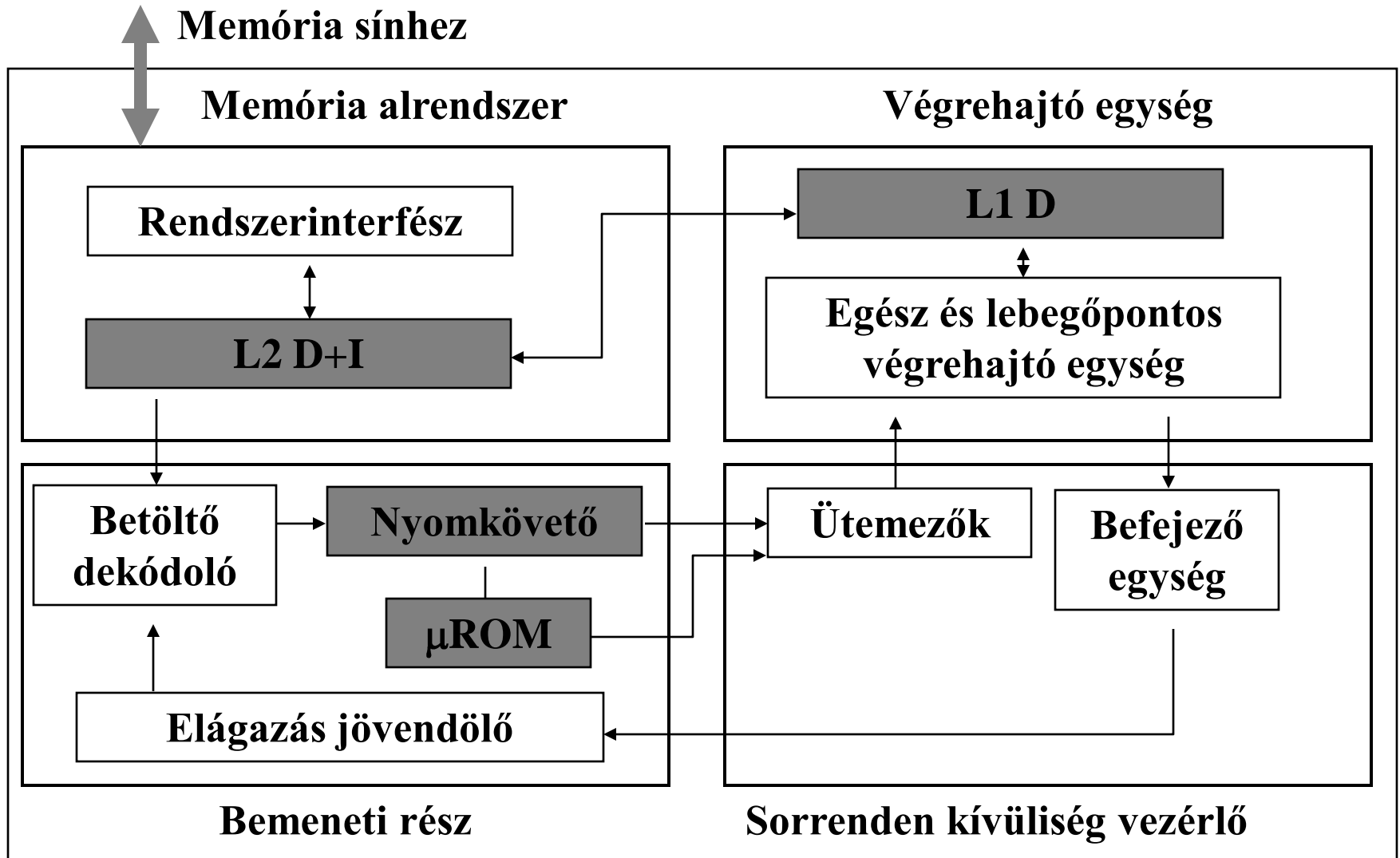
Pentium 4 memória sín csővezetése (3.46. ábra)

Φ : tranzakció	T ₁	T ₂	T ₃	T ₄	T ₅	T ₆	T ₇	T ₈	T ₉	T ₁₀	T ₁₁	T ₁₂
1	K	H	S	V	A							
2		K	H	S	V	A						
3			K	H	S	V	A					
4				K	H	S	V		A			
5					K	H	S	V		A		
6						K	H	S		V	A	
7							K	H	S		V	A

Ütemezés (nem ábrázoltuk), csak akkor kell, ha másé a sín.

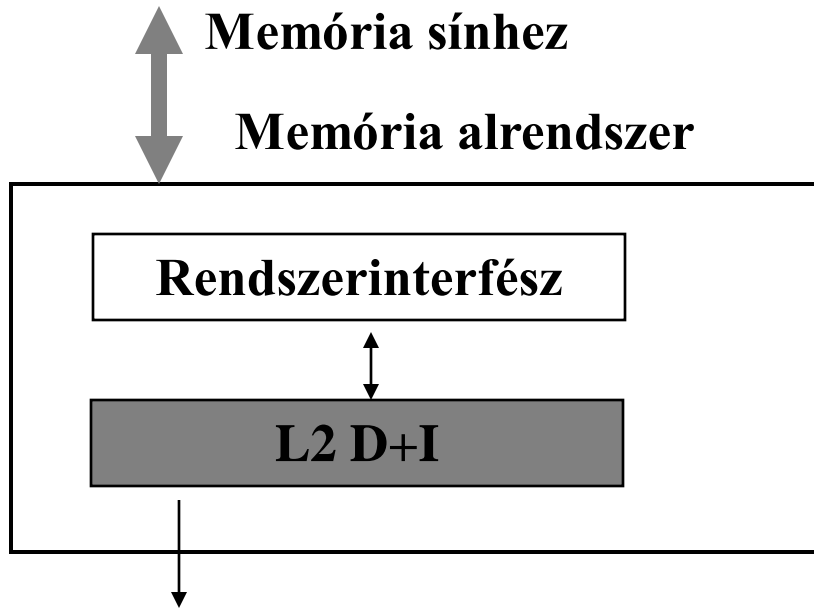
K: kérés, **H**: hiba, **S**: szimatolás (átkérés), **V**: válasz, **A**: adat

A Pentium 4 mikroarchitektúrája

4.46. ábra. A Pentium 4 blokkdiagramja

4.46. ábra. A Pentium 4 memória alrendszere

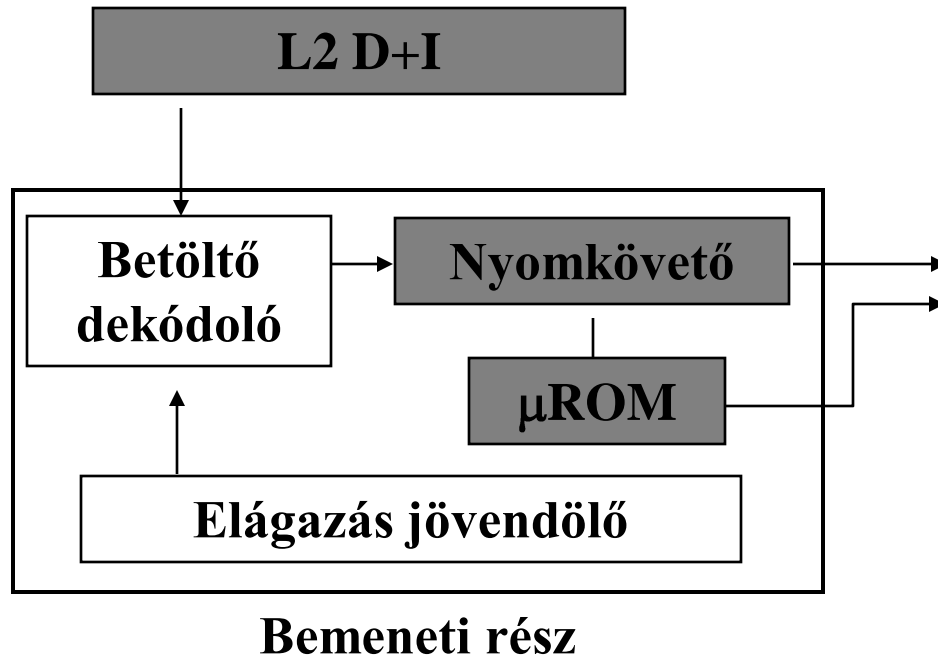

L2 256 KB az első,
512 KB a második,
1 MB a harmadik
generációs
Pentium 4-ben.

L2 8 utas halmaz kezelésű, késleltetve visszairó
128 bájtos gyorsító sor, minden második ciklusban
kezdődhet egy 64 bájtos feltöltés a memóriából.
Előre betöltő: megpróbálja **L2**-be tölteni azt a gyorsító sort,
amelyre majd szükség lesz (nincs az ábrán).

4.46. ábra. A Pentium 4 bemeneti rész

L2-ből betölti és dekódolja a programnak megfelelő sorrendben az utasításokat. Az utasításokat **RISC** szerű mikroműveletek sorozatára bontja. Ha több, mint 4 mikroművelet szükséges, akkor **μROM**-ra

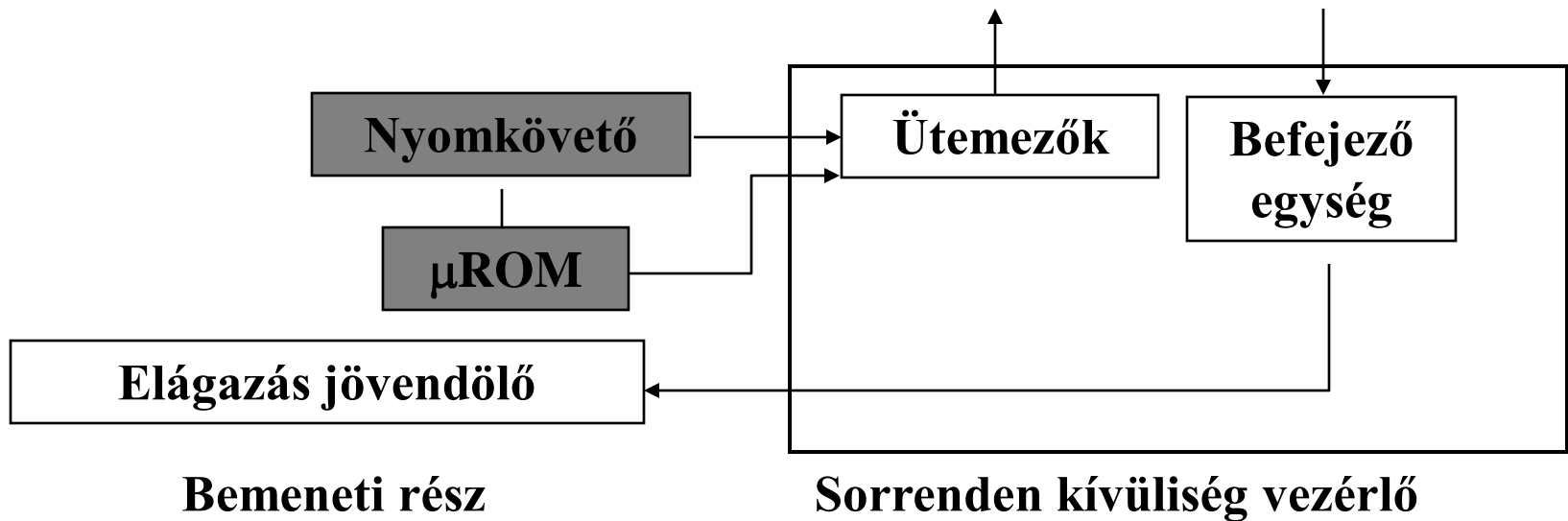
történik utalás. A dekódolt mikroműveletek a Nyomkövetőbe kerülnek (nem kell újra dekódol-ni).

A bemeneti rész az utasításokat **L2**-ből kapja, egyszerre 64 bitet. Ezeket dekódolja, a nyomkövető gyorsító tárban tárolja (akár 12 K mikroműveletet). 6 mikroműveletet csoportosít minden nyomkövető sorban.

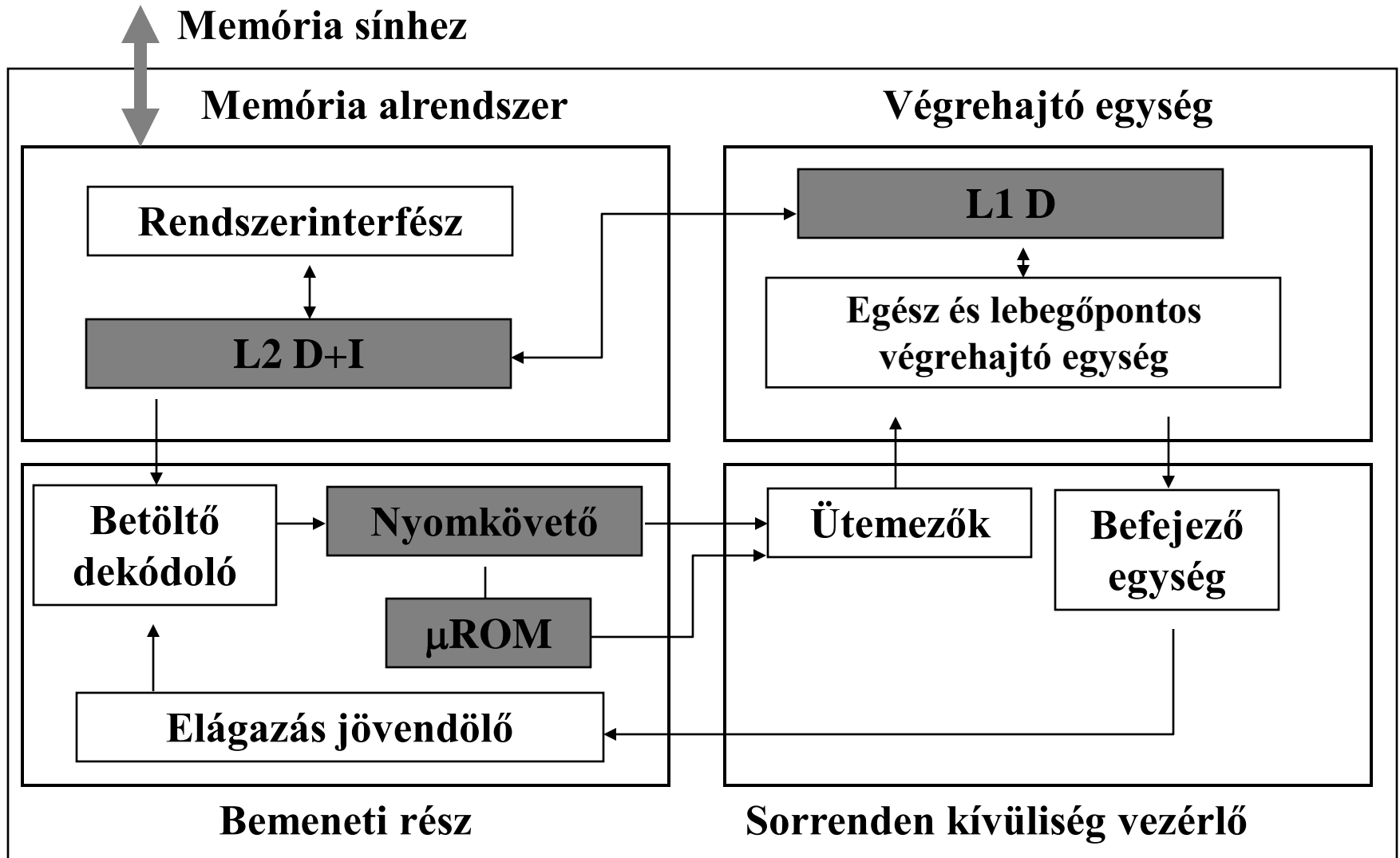
Feltételes elágazásnál az utolsó **4 K** elágazást tartalmazó **L1 BTB**-ből (Branch Target Buffer – elágazási cél puffer) kikeresi a jövődölt címet, és onnan folytatja a dekódolást. Ha az elágazás nem szerepel **L1 BTB**-ben, akkor statikus jövődölés történik: visszafelé ugrást végre kell hajtani, előre ugrást nem.

4.46. ábra. Sorrenden kívüliség vezérlő

Az utasítások a programnak megfelelő sorrendben kerülnek az ütemezőbe, eltérő sorrendben kezdődhet a végrehajtásuk (esetleg regiszter átnevezéssel), de a pontos megszakítás követelménye miatt az előírt sorrendben fejeződnek be.

A Pentium 4 mikroarchitektúrája

4.46. ábra. A Pentium 4 blokkdiagramja

Ha egy mikroművelet minden inputja rendelkezésre áll, akkor az esetleges **WAR** vagy **WAW** függőséget a 120 firkáló regiszter segítségével kiküszöböli. **RAW** függőség esetén a mikroműveletet várakoztatja, és a rákövetkező mikroműveleteket kezdi feldolgozni.

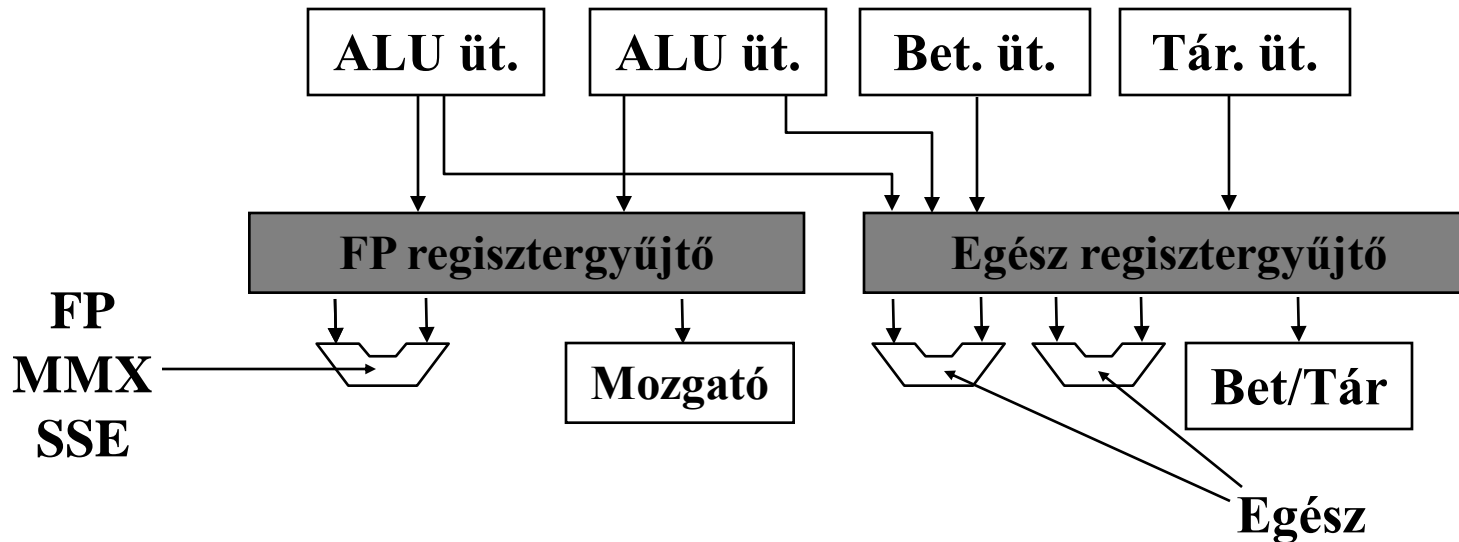
Egyszerre akár 126 utasítás feldolgozása is folyamatban lehet, köztük 48 betöltés és 24 tárolás.

Az utasítások a programnak megfelelő sorrendben kerülnek az ütemezőbe, eltérő sorrendben kezdődhet a végrehajtásuk, de az előírt sorrendben fejeződnek be.

Pontos megszakítás: a megszakítás előtti összes utasítás befejeződött, az utána következőkből egy sem kezdődött el.

Az egyik egész aritmetikájú **ALU** az összes logikai, aritmetikai, és elágazó, a másik csak az összeadó, kivonó, léptető és forgató utasítás végrehajtására képes.

Mindkét regisztergyűjtő 128 regisztert tartalmaz, időben változik, hogy melyikben van **EAX**, ...

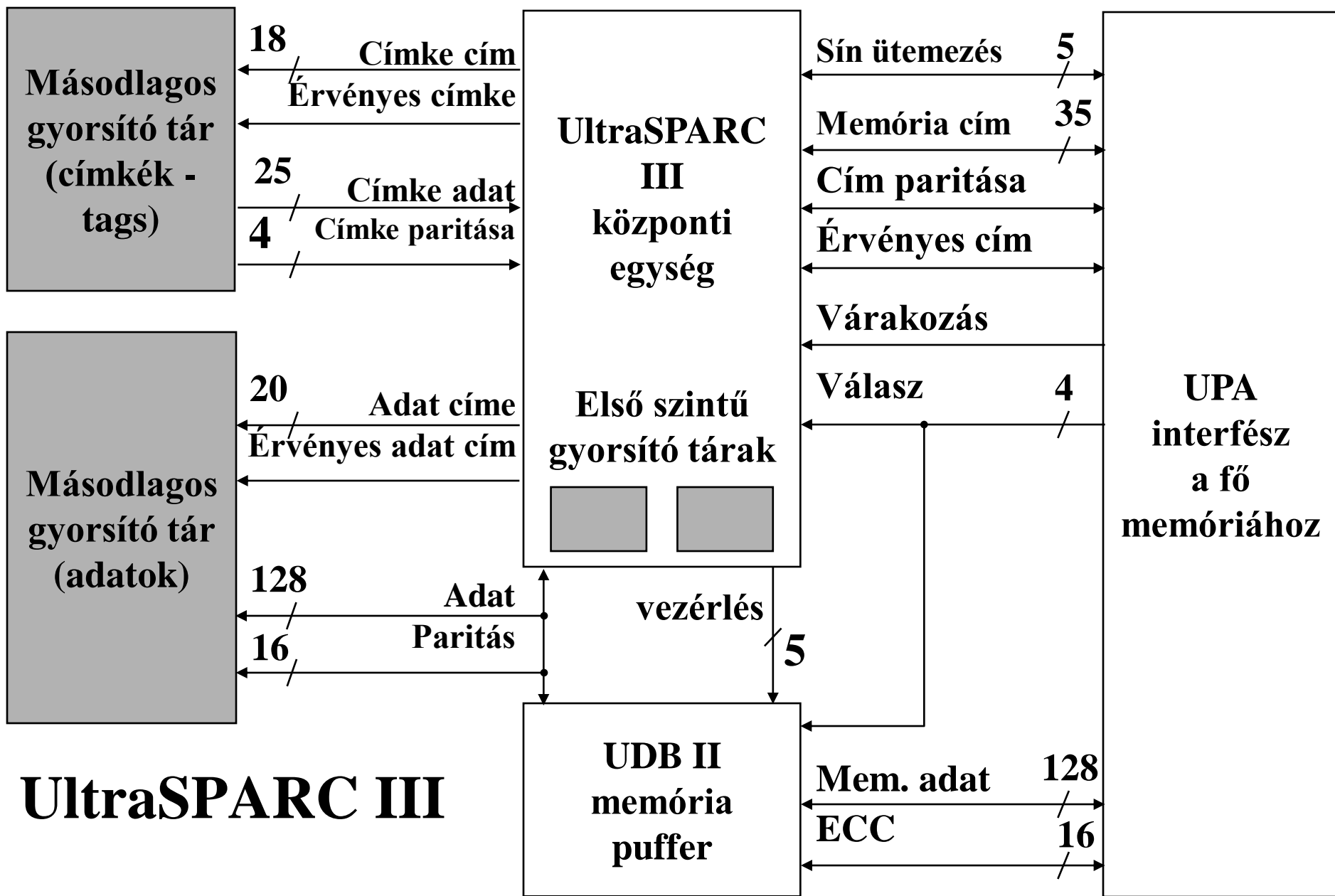

UltraSPARC III (2000)

64 bites **RISC** gép, felőről kompatibilis a 32 bites **SPARC V8** architektúrával és az **UltraSPARC I, II**-vel. Új a **VIS 2.0** utasításkészlet (3D grafikus alkalmazásokhoz, tömörítéshez, hálózat kezeléshez, jelfeldolgozáshoz, stb).

Több processzoros alkalmazásokhoz készült. Az összekapcsoláshoz szükséges elemeket is tartalmazza.

2000-ben 0.6, 2001-ben 0.9, 2002-ben 1.2 GHz, órajel ciklusonként 4 utasítást tud elvégezni.

UltraSPARC III

CPU 29 millió tranzisztor, 4 **CPU** közös memóriával használható. 1368 láb (**3. 47. ábra**). 64 (jelenleg csak 44) bites cím és 128 bites adat lehetséges.

Belső gyorsító tár (32 KB utasítás + 64 KB adat).

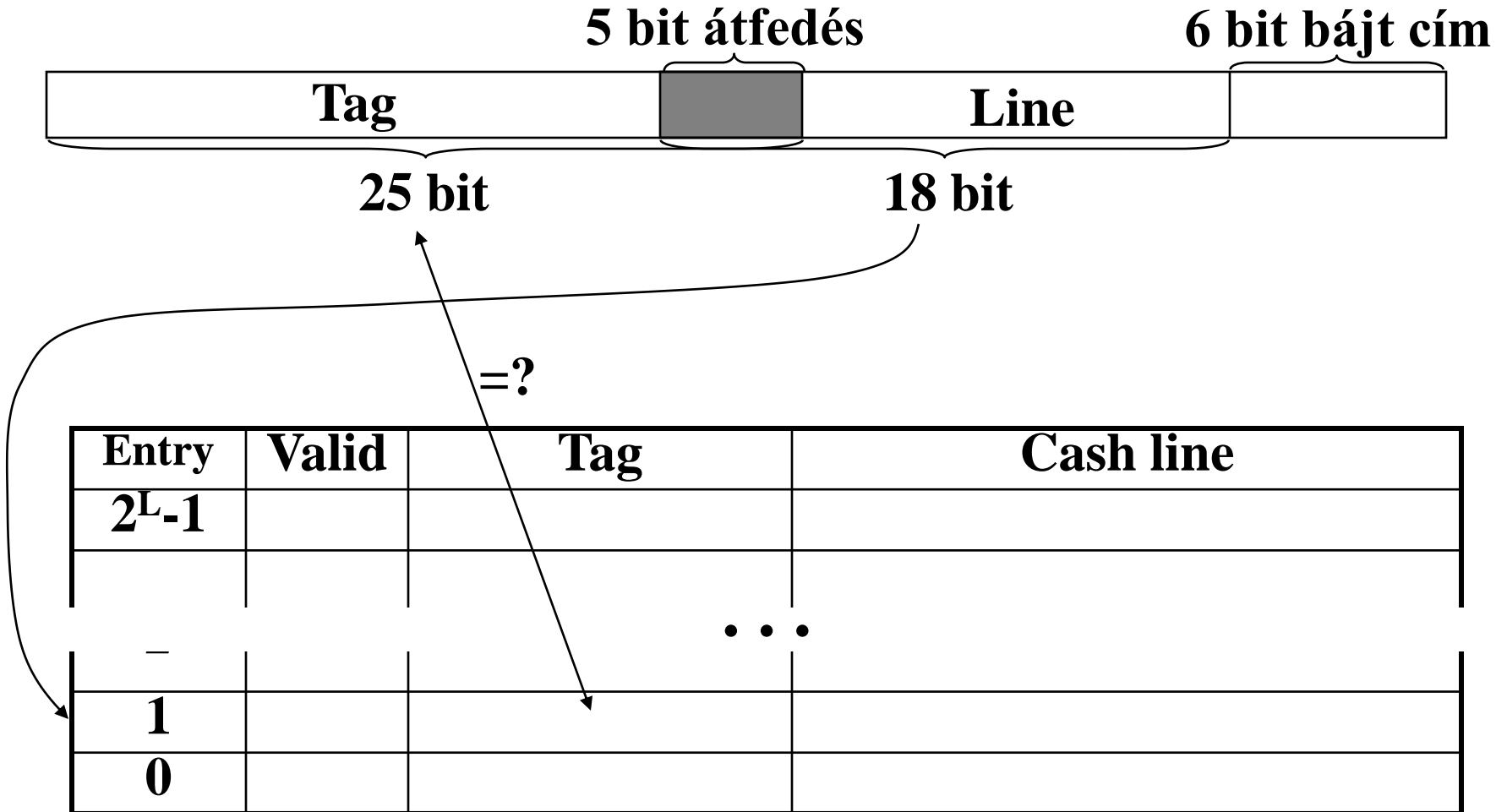
2 KB előre betöltő és tároló gyorsítótár **L2** eléréséhez.

A gyorsító sor (cache line) mérete **64 (32) B**.

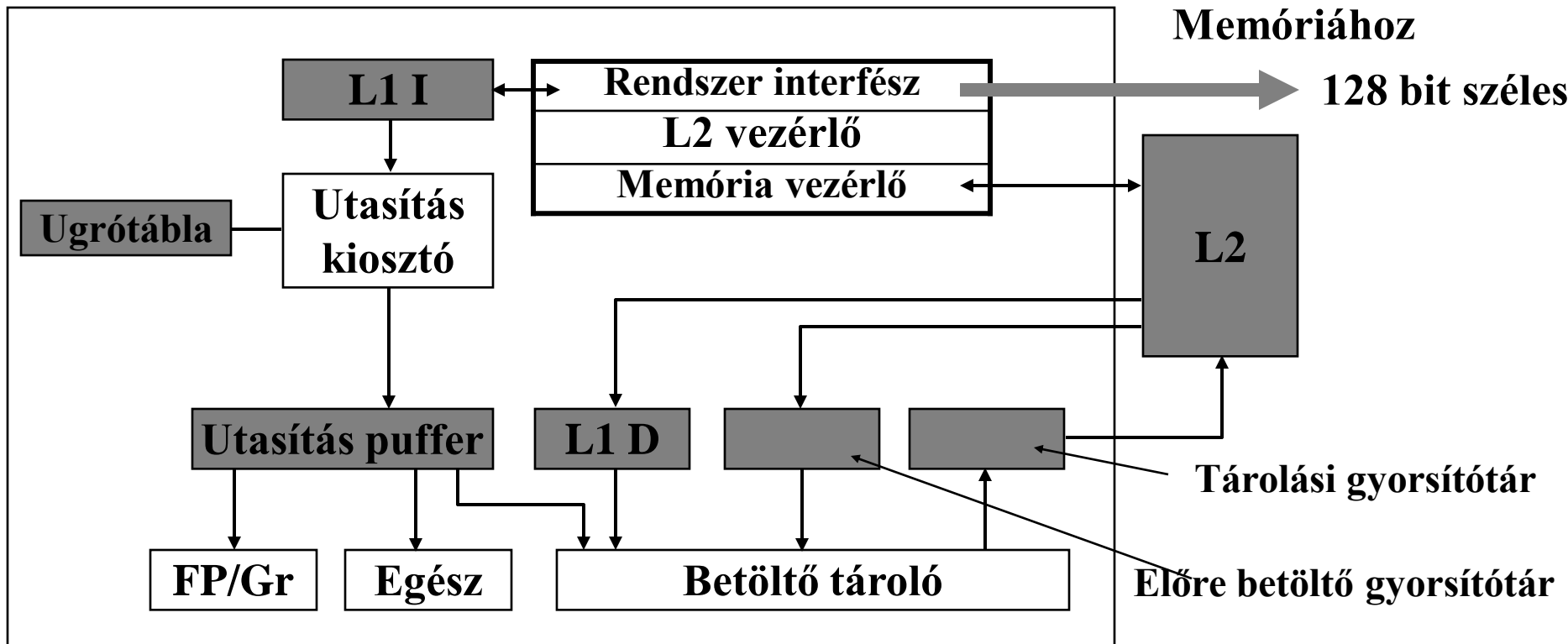
Külső **1 - 8 MB** (UltraSPARC II-nek **0.5-16 MB**).

8 K - 256 K db **64 B**-os gyorsító sor (cache line) lehet. A címezéséhez **13 – 18** bit szükséges. A **CPU** mindig **18** bites **Line** címet (**Címkeazonosítót**) ad át.

A cím 64 bit-es, de egyelőre 44 bit-re van korlátozva

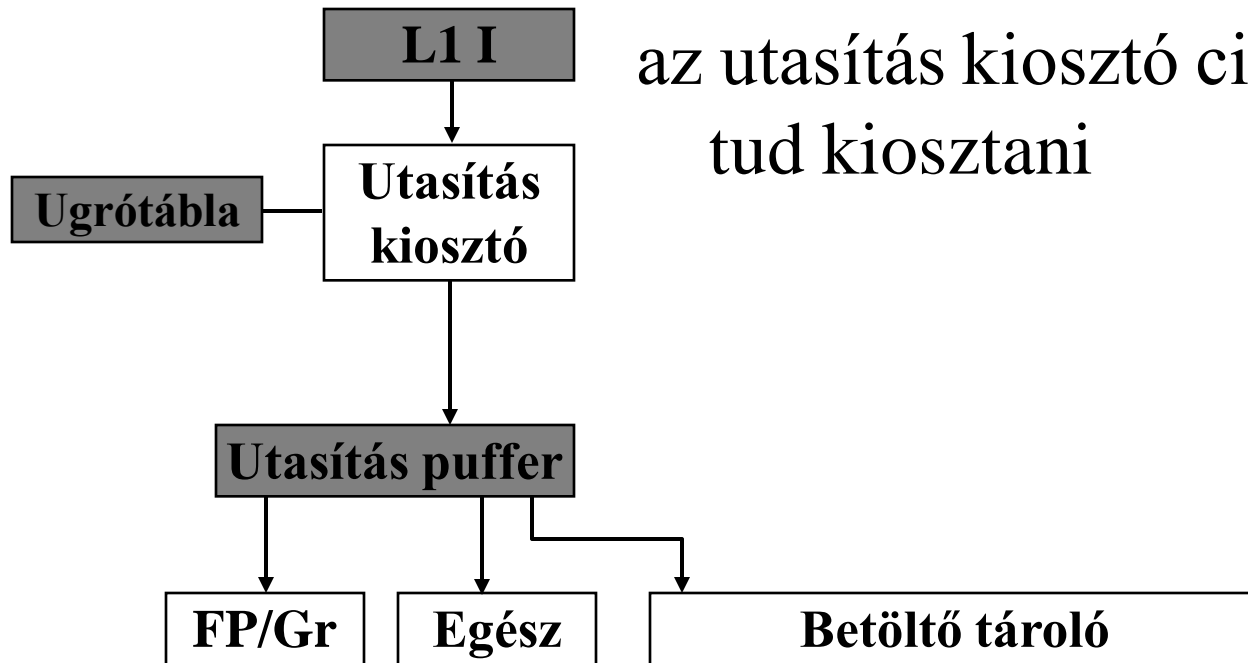

Az UltraSPARC III CPU mikroarchitektúrája

4.48. ábra. Az UltraSPARC III CPU blokkdiagramja

L1 I 32 KB 4 utas halmazkezelésű,
az utasítás kiosztó ciklusonként 4 utasítást
tud kiosztani

Két egész aritmetikájú ALU + regiszterek + firkáló
regiszterek,

Lebegőpontos ALU-k: összeadó/kivonó, szorzó/osztó + 32
regiszter + grafikai utasítások.

UltraSPARC III CPU mikroarchitektúrája

A **SPARC** sorozat **RISC** elgondoláson alapul. A legtöbb utasításnak két forrás és egy cél regisztere van.

Előre betöltés speciális utasításokkal, és a visszafelé kompatibilitás miatt hardveresen is.

2 bites elágazás jövendölő + statikus elágazás jövendölés.

I-8051 (1980)

Cél: beépített rendszerekben való alkalmazás.

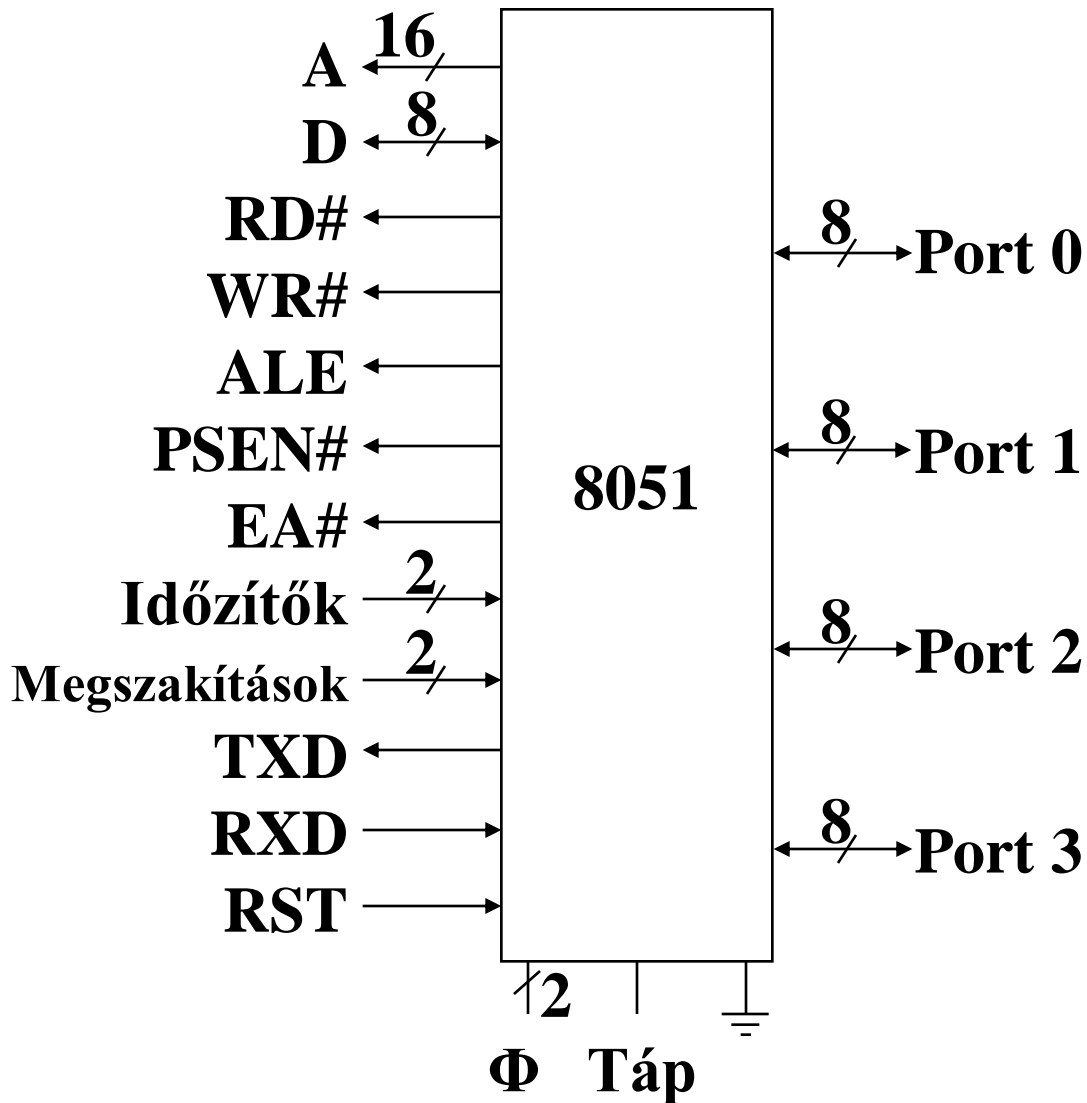
Fő szempont: olcsóság (ma már 10-15 ¢), sokoldalú alkalmazhatóság.

A memóriával, be- és kivitellel együtt egyetlen lapkára integrált számítógép. 40 multiplexelt lábú standard tokban kerül forgalomba. 60 000 tranzisztor. 4 KB ROM, 128 B RAM, max. 64 KB külső memória. 16 címvezeték. 8 bites adat sín. 32 K/B vonal 4 db 8 bites csoportba rendezve, ezek mindegyike hozzáköthető nyomógombhoz, kapcsolóhoz, LED-hez, ...

Időzítők.

P1. Rádiós óra: nyomógombok, kapcsolók, kijelző.

Az I-8051 logikai lábkiosztása (3.50. ábra)

Address

Data

RD# olvas a memóriából

WR# ír a memóriába

Address Latch Enable:

külső memória esetén:

a sínen érvényes a cím

Program Store ENable:

olvasás a programot

tároló memóriából

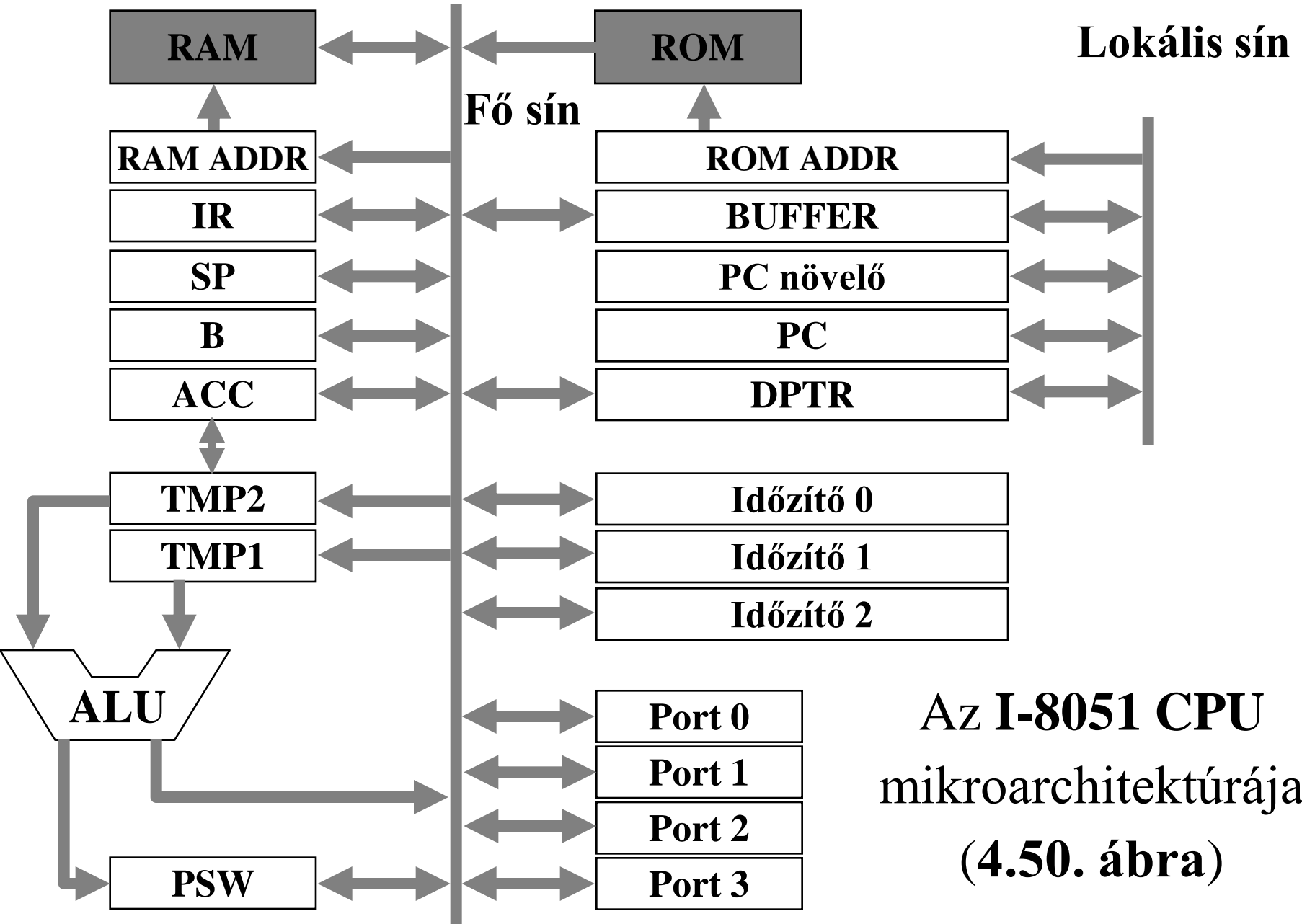
External Access (az értéke

állandó): (1) a 0-4095

címek a belső,

(0) a külső memóriára

vonatkoznak

**Az I-8051 CPU
mikroarchitektúrája
(4.50. ábra)**

Az **I-8051 CPU** mikroarchitektúrája (**4.50. ábra**)

A legtöbb utasítás egy óraciklust igényel. A ciklus hat állapota:

1. Az utasítás a **ROM**-ból a **fősínre** és **IR**-be kerül.
2. Dekódolás, **PC** növelése.
3. Operandusok előkészítése.
4. Egyik operandus a **fősínre**, onnan általában **TMP1**-be, a másik **ACC**-ből **TMP2**-be kerül.
5. Az **ALU** végrehajtja a műveletet.
6. Az **ALU** kimenete a **fősínre** kerül, **ROM ADDR** felkészül a következő utasítás olvasására.

Összehasonlítás

Pentium 4 CISC gép
egy CISC utasítás --> több RISC mikroutasítás

UltraSPARC III RISC gép

I-8051 inkább RISC, mint CISC gép

picoJava II verem gép, sok memória hivatkozás
több CISC utasítás is --> egyetlen RISC mikroutasítás